
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

ZAMANI aradan çıkardığımızda tüm anların birbirine bağlandığı tek gerçekliği, birliği görmeye başlarız. Zaman bir öğretmendir. Evet! Anlamamız gerekenleri tam yerli yerinde olması gereken olaylarla öğretir.

Yanılsama, imajinasyon örgüsünü aştığımızda öz varlığımızın niyet ve dileklerini gördüğümüz vazife sezgisine çekiliriz. Dünya ruh varlığının tekamülünde önemli bir duraktır. Artık vazife ile anlayışa varmak, bunun ilişkilerini hissederek birlik için beklentisizce çalışmaktır. Metapsişik literatüre giren tüm fenomenler de yaşanan devrin realitesine uygun özellikler gösterir. Bağlantıya geçen aracı kanalların fonksiyonu ilk önce kendi vicdanımızda başlar ve devam eder. Duyular dışı algılamalar diye sınıflandırdığımız bu psişik yetenekler, özünde bize ait birçok var olma biçiminin sergilenmesinden başka bir şey değildir.

Peki, zaman ve mekan algısının çözümlenmesinde bu son dönem belirginleşen psişik özelliklerimize bakalım. Yeni nesil çocuklarımızın “indigo” diye nitelendirilmesinden sonra “kristal çocuklar” gündemde. Beden özelliklerinin yardımıyla gezegen realitesini gözlediğimizde, bilgi ve ruhsal planlar kavramı artık daha anlam bulmaya başlar. Yani bu değişim, moleküler değişim -nano değişim- aslında yeni bir dönemin gerçekleşini oluşturmaktadır.

Değişim sihirli bir sözcük, daha çok tekamül ihtiyaçlarının gezegende belirmeye başlaması ile ilgili bir dönem. Bilgiyi ve ruhsal uyanışı, bedensiz alemden yeryüzüne indiren planların geleceği doğrudan oluşturduğu, birlik enerjisinin maddesel ortamları sardığı hassas dönem hızla yaşanıyor. Çünkü tüm insanların ortak kullandığı birleştirici güç, birleşmiş alanların enerjisidir.

Büyükten küçüğe tüm eylemlerimizin sonucunda istek ve çabamızla meydana gelen niyetimizin tüm birleşik alanda karşılığını bulduğu yeni alan, bize farklı imkanlar da sunmaktadır. Nasıl mı? Yeni enkarnasyonlar maddenin bu gezegendeki sorgulama ihtiyaçlarının dışında karmik bir birikinti oluşturmadığı sürece, başka reaksiyonlara katalizörlük yapmaya başlar. Varlığını şimdiye kadar bu kadar açık ortaya koymayan tüm ruhsal boyutlar ve süptil ortamlar, erişilebilir görüngülere dönüşür. Artık gezegen sadece üç boyut realitesinin dışında varoluşun anlamlarının yansıdığı galaktik birliğe ve öznel gerekliliğe doğru adım atmıştır.

Bütün bu olanlar zaman denilen göreceli niteliğin kontrolünü de beraberinde getirir. Hayatlar boyu biriktirdiğimiz tüm psişik, ruhsal değerlerin karşılığını bulması gerçek hayatın lezzetlerini ortaya çıkarır. Biricik özelliklerimiz, öznel tezlerimizin artık bekleme pozisyonundan uygulamaya geçmiştir.

Buna Altın Çağ deniyor. Bu döneme, saflaşmış bu kıymetli metalin görünmeyendeki karşılığı karışmamış; oysa katıksız vazife için eşitlenmiş varlıkların geleceği biçimlendirdikleri çağ dememiz daha doğru olur.

İşte umut, saflaşmış tüm değerlerin üstünün örtülmediği altın dönem...

Zaman çok merhametli bir öğretmen değil mi?

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Evren POZAN

Grafik Uygulama
Erkan TURAN

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi
No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

MART 2010 Sayı: 602 Cilt: 51

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildirin. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 250 USD
Ön Kapak İçi 100 USD
Arka Kapak İçi 100 USD
İç Tam Sayfa 75 USD
İç Yarım Sayfa 50 USD

İçindekiler

- 4 **Realite-Vazife** Ergün Arıkdal
2. Bölüm
- 11 **Ölüm Korkusu**
Sadıklar Plamı'ndan Alıntılar
- 12 **İkizlerde Telepati ve Ayrılık İllüzyonu** Dr. Diane H. Powell
- 20 **Zihnin Maddeye Uzaktan Etkisi Olabilir mi?** Dr. Sultan Tarlacı
Psikokinezi ya da Telekinezi
2. Bölüm
- 26 **Charles Winstead ile Söyleşi** Yasemin Tokatlı
- 32 **Sinan Meydan Bizlerleydi...**
- 34 **Kişisel ve Ruhsal Gelişim Rüyaları, Psişik Rüyalara ve Bunlarla Çalışmak** Alejandro Parra
- 41 **Mesele Kuyumcuyu Bulmak!...**
Öykü
- 42 **Dönüşüm Yolculuğu** Sonay Sunucu
- 44 **Negatif Karmaları Temizlemek Nasıl Mümkün Olur?** İsmet Yalçın
- 50 **Kendini Hatırlama Üstüne** Dr. Maurice Nicoll
- 52 **Yaşadığımız Güzel Dünya** Seyhan Okan
- 54 **İnsan ve Tesirler** Ercüment Kaya
- 56 **Travma Aracılığıyla Gerçeği Keşfetme** Robin Norwood
- 63 **Etkinlikler**

REALİTE

Vazife

Ergün Arıkdal

2. Bölüm

Bedenle İlgili Vazifeler

ENKARNASYON yoluyla doğmuş olan varlık vazifelerini yapmaya nasıl başlayacak? Bir defa, ilk yaptığı vazife bir bedeni kontrolü altına almasıdır. Gerçi enkarne olacak ruh varlığı işi döllenme anından itibaren kontrol altına alır diye bir kural yok. Bu o varlığın durumuna bağlı. Herkes o kontrolü hızla yapamıyor. Döllenme alanındaki pozisyonu idare edebilecek durumda olmayabilir bazı varlıklar. Onun yerine rehberlik sistemi işin içerisine girer ve varlığın yerine, o kontrol etmeye başlar. Çünkü rehberlik sistemi o varlığın beden olarak seçtiği ortamdaki bütün hususiyetleri en iyi bilen sistemdir. Ve onun DNA'sına vs. müdahale edinceye kadar, ona uygun olan her türlü değişikliği, gerekli durumları orada işlemeye çalışırlar. Belli bir seviyeye geldikten sonra da etki alanı bizzat doğacak olan varlığa devredilir. Ve böylece ceninden itibaren giderek büyüyen bir çocuk, artık tamamen tabiat kanunlarına ve insan bünyesinin organik kanunlarına tabidir. Ruhsal dünyanın etkileri biter. Mekanizma, tabiatın sert şartları içerisindedir. Ne istiyorsa o olacaktır. Kimyasal hareketleri, fiziksel hareketleri, hepsi orada pişirilir, kotarılır. O kanunlara bağlanılır fakat o işin ideleri, arşetipik kalıpları, ruh varlığının kendi bünyesinde bulunan vazifesiyle alakalı, doğuşunun nedenleriyle alakalı bir sisteme bağlıdır. Neden cinsiyet böyle seçilmiştir, cinsiyetin şu şu özellikleri niçin vardır? Erkekse niye böyledir, kadınsa niye böyledir? Niçin kadınsa çocuk sahibi olacaktır veya çocuk sahibi olmayacaktır? DNA'da bunlar seçilmiş midir? Kendisinin gelişiminde fizik bünyedeki iç salgı bezlerinin durumları ne olacaktır? Çünkü bunların biraz fazlası, biraz eksigi o bünyede fiziki olarak değişiklikler yapar ve mizaçlar meydana getirir. Doğan ruhsal varlık kendine has bütün nitelikleri bedenine aksettiremez. Şimdi, yapmış olduğunuz hareketler öz olarak siz değilsiniz esasında. Sizin davranışlarınız böyle değil. Ama beden ancak bunları aksettirebiliyor.

Bedende ancak bunlar tezahür edebiliyor, bedenın yeteneği bu. Ne yaparsanız yapın bu şekerle, bu yağla, bu unla bu kadar helva olur. Ne yaparsanız yapın, onu çikolata haline getiremiyorsunuz. O un helvası oluyor. Beden de öyle. Onun için bedenın seçiminde de çok önemli vazifeler vardır. Esasında dünya üzerinde yapacağınız, insanlığa veya kendinize, çevrenize vs. karşı, doğumunuzla alakalı getirdiğiniz vazifelerinize uygun bir bedeniniz vardır. Onun için hiç kimse bedeninden nefret edemez.

Demek ki, bedenler de bir vazifeyle alakalı bir biçimdedir. Keşke erkek olsaydım, daha rahat olurduym veya keşke kadın olsaydım demenin bir anlamı yok. Varlık yeryüzünde yapacağı hizmetlere, yerine getireceği görevlere en uygun vasıtayı seçmiştir zaten. Onu o kadın olarak, onu o erkek olarak en iyi şekilde başarabilir. Yoksa bizim şu andaki egoistik ihtiyaçlarımız içerisinde, geçici avantajlar sağlamak bakımından beden değiştirmenin

bir manası yok. Bunlar yanlış şeyler. Bu sözleri bile söylemek tamamen bilgisizce bir durumdur. "Devir kadın devri, keşke kadın olsaydık," yahut, "Devir erkek devri, eziliyoruz. Keşke erkek olsaydım," diyenler çoktur. Düşünmesi lazım ki o ruhsal halleri niçin yaşıyor, niçin bu tarzdaki düşünceler, empozisyonlar onun tepesine yığılmış? Buradan ne elde edilmesi lazım, bunu kavrayamıyorlar. Sadece duyular yoluyla kendilerine gelen birtakım etkilerden kurtulmanın çarelerini aramaya çalışıyorlar. Halbuki o etkiler onlara kurtulmak için değil, anlaşılacak üzere geliyor.

Bütün insanlar benmerkezci gelişme döneminde nedense anlaşılmayı isterler. "Beni anlamıyorlar." Ama yeryüzüne beni anlamaları için sokak sokak, kapı kapı dolaşmak için gelmedim ben. Olup biten her şeyi gözleyip, inceleyip işin içinde ne dönüyor, burada ne gibi kurallar var, hangi kanunlar geçerli, hangileri geçerli değil, kanunlarla karşılaşınca

ne oluyor, bu gürültü nereden çıkıyor? Bunları anlamak için geldim. Ben onları anladığım sürece aslında kendimi anlıyorum. Demek ki, hem anlaşılacak hem anlamak, doğrudan doğruya süjenin kendisine ait bir şeydir; kendimizden kendimize. Bunu dışarıdan beklemek biraz tuhaf olur. Zaman kaybından başka bir şey değildir. Bu bakımdan herkesin bize karşı vazifeleri olduğunu değil, bizim herkese karşı vazifelerimiz olduğunu anlamak gerekiyor.

Vazifeli İnsanlar

INSANLAR doğuşları itibarıyla getirdikleri hizmet programının %40'ını veya en babayığidi %50'sini yerine getirebiliyorlar. Bu bir ortalama hayat için geçerli. Fakat bazı insanlar veya bazı gruplar bu ortalamanın üstüne çıkıyorlar, %60, %70'lere kadar çıkabiliyorlar. Bu çıkışın başlıca sebebi o kişilerin o zamana kadar yapmış oldukları işlemin farkına varmalarından ileri gelir. Farkına varmanın tezahür şekli vardır. Yaptığı vazifeden zevk duyar. Vicdanen büyük huzur duyar. Uçacakmış gibidir. O işleri yapmadığı zaman büyük bir sıkıntı içerisinde kalır. Artık %50'nin üzerine çıkmış bir insanın aşırı çaba safhasına geçtikten sonra elde ettiği hisler ve izlenimler, kendi vicdanında ve kendi yüreğinde duyduğu işler bunlardır. İnsanlara hizmet etmekten, yardım etmekten, bir şey vermekten, onun derdine çare bulmaktan, düşeni kaldırmaktan, açığı doyurmaktan büyük bir haz duymaya başlar. Çok yolları var her işin. Gizli bir şekilde de yaparsınız, hiç kimsenin haberi olmaz. Yoldaki

düşmüş olan bir taşı kaldırılırsınız, kenara koyar devam edersiniz, kim ne görecektir ama o oradan geçecek olan yüzlerce vasıta için bir kazaya engel olmaktır. Siz oradan geçiyordunuz görmüşsünüzdür, bir kaya düşmüş, geceleyin bu görülmeyebilir. Kırk tane araba vurur. Onu kaldırıp bir tarafa koymanız, sizin için bir aşırı çabadır. Sessiz ve sakin, hiçbir egoistik şımarıklığa yer vermeyecek, egonun kabarmasına imkan vermeyecek şekilde de birtakım faaliyetler yerine getirilebilir.

Bu vazifeler illa pozitif yönde, yani iyilikler yapmak, güzellikler meydana getirmek tarzında da olmayabilir. Meseleyi daha iyi kavrayanlar, çok daha anlayışlı olan insanların bazı hareketleri vardır ki, bunlar diğer insanlar tarafından sert, olumsuz tarzda da yorumlanabilir. Ama o insanlar bazı şeyleri daha önceden kestirip görebilirler ve tedbirini alırlar. Sanki karşı tarafa zarar veriyormuş gibidir. Onun yaptığı hizmet daha gizli fakat çok daha kapsamlı bir hizmettir. Buna ait Kuran'da güzel bir bahis vardır. Hızır ile Musa Peygamber arasında geçen diyaloglar vardır. Orada Musa, Hızır'la beraber seyahat etmek ister. "Beni de götür gideceğin yerlere," der. Hızır, "Ama benim yaptığım hareketlerin niçin olduğunu bana sormayacaksın," der. "Peki sormayacağım," der. Orada Hızır bir duvarı yıkıyor. Buna dayanamıyor Musa. "Neden yıktın," diyecek fakat sormuyor, söz vermiş. Bir kayığı batırıyor. "Yüzüyordu kayık, niçin batırıyorsun?" diye de sormuyor. Hızır bir çocuk öldürüyor. Musa bunların sebeplerini bilemiyor; Hızır gibi mübarek büyük bir zatın bu

tarzda negatif hareketler yapmasının sebebi nedir? Halbuki o negatif hiçbir hareket yapmıyor. O bilgisine göre bir vazife yerine getiriyor. Ondan sonra hepsinin sebeplerini Musa'ya anlatıyor. Musa tabi, şaşırıp kalıyor. İlk peygamberlik derslerini Hızır ona böyle veriyor. Görünenin arkasında görünmeyen etkilerin mevcut olduğunu, duyularla fark edilen her şeyin gerçek olmadığını belirtiyor. Onlar aynen Mahayana Budizmindeki insanların kabul ettiği gibi bir boşluktur. Duyuların bize sağlamış olduğu her şey boştur. Asıl onun arkasındaki doluluğu fark etmeye çalışmalıyız. Bu doluluğu fark ettiğimiz anda nirvanik bir varlık oluruz.

Vazifeli niteliğini yetmişe, seksene, doksana kadar çıkarın insanlar var. *Büyük İnisyeler* isimli kitaptaki kişiler vazifelerini %90'a kadar yapabilen varlıklardır. Dünya'da bunların sayısı çok azdır.

Doğan her varlığın bir ilkesi var. O ilke doğuşuyla beraberinde getirdiği

hayat programıdır. O ilke her şeye hakimdir. Tıpkı bir bilgisayardaki ana parçayı söktüğünde bilgisayarın çalışmaması, onu yerine taktığında programın yeniden çalışmaya başlaması gibi. Herhangi bir şeyin parçası da değildir. Biz ne yapıyorsak ruh gücü olarak kendi işimizi yapıyoruz. İşimizi yaptıktan sonra semereleri kainata mal olur, kainata mal olan her şey de Yaradan'a mal olur. Aralarında bu şekilde bağlantılar var. Semeresinin ortaya çıkması lazım. Bu ilkelerimiz, bu programımız asla yok olmaz. Yok olma durumu olursa Dünya da yok olur. Eğer vazife yapma ilkesi gibi program mevcut olmasa kainat hareketsiz kalır. Hiçbir şey olmaz, hiç kimse bir şey yapamaz. Ve bu sabitlik içerisinde yok olur bir anda. Çünkü bütün varlıkların varoluşunun temelinde hareket yatar, faaliyet yatar. O faaliyeti bir enerji kontrol altında tutar. Bu enerjilerin başında da en büyük yaratıcı enerji, ruhsal enerji gelir. Ruhsal enerji zaman enerjisiyle ortak bir çalışma içerisinde

bütün varoluşun meydana gelmesini sağlar.

İki türlü bir yaratılışı anlamak lazım. Kutsal kitaplar da zaten bunu böyle anlatır ayrıca. İki aşamalıdır. Bir: Formu olmayan maddenin meydana gelişi vardır. Hiçbir şekle bağlanmamıştır. Kabaca bir bulut gibi düşünün ki o bile şekildir ama her an şekilden şekile giren bir haldir. Maddenin böyle bir hali vardır. Buna “hil,” yani ilk madde denir. Yaratılışla beraber ilk maddenin meydana gelişi Tevrat’ta çok güzel anlatılmıştır. Tamamen varlıkların dışında olan, Yaradan dediğimiz varlık tarafından meydana getirilmiş bir karışım. İşte, bu malzeme ruhsal enerji ve zaman enerjisi tarafından kullanılarak, bu gördüğümüz ayrıntılara kadar inebilen tezahürler, ortada gözükken şeyler meydana gelir. Onun için ruhsal enerji bir bakıma yaratıcı veya yapıcı enerjidir. Eski Yunan’da bunun karşılığı Demiurgos’tur. Demiurgos, Yaratan Tanrı’nın kendisine sağlamış olduğu bütün malzemelerden bütün insanları, maddeleri, dünyaları, atomları vs. meydana getiren bir tanrıdır. Onlar bu iki ayrımı gayet güzel yapmışlar; böyle de inanmışlar ve doğru inanmışlar. Sonradan Orta Doğu dinlerinde bazı konular göz ardı edilmek istenmiştir ve edilmiştir de. Yaratılışı doğrudan doğruya tek bir sisteme bağlamaya çalışmışlardır.

Buradaki büyük inisiyelerin dışında, ki onlar meşhur olmuş olanları, %90 vazifesini yapan pek çok varlık muhakkak ki vardır. Ama onların insanlara örnek olma oranları biraz daha dar. Eğer geniş bir alan içerisinde örnek olabilselerdi, onlar muhakkak ki inisiye olarak zikredilirlerdi ama

daha yöresel bir şekilde incelemeye kalktığınız zaman birçok varlıkları görüyorsunuz.

Hayatta Olmak Vazife İçindir

DÜNYAYA bir vazife için gelinir. Bu vazifeyi Babıali’de memurluk yapmak, bankada memurluk yapmak vs. manasında almayınız. Öyle bir vazife değil bu. Bu tamamen insan olarak insanlığa karşı olan vazifenizdir ve o temel bir iştir. Yani onu siz yapmalısınız, yapacaksınız. Bunu sizin gibi yapan daha birçokları vardır ama siz de yapacaksınız. Çünkü yaptığımız vazifenin meydana getirmiş olduğu etkilerin sonuçlarının ne olacağını bilemiyorsunuz. Çok büyük sonuçlara da imkan hazırlamak mümkündür. Hiç ummazsınız. “Ne vazifesi? Benim kendim nedir ki, ismim, cismim nedir ki?!” diyebiliriz. Öyle değil. Herkes vicdanından akseden, yapılmasını istediği şeyi yapıp bırakmalıdır.

Zaten ardına düşüldüğü vakit o iş hiçbir işe yaramıyor, ikinci bir vazifeyi yapamazsınız. Yaptığınız işi yapıp hemen salıp bırakacaksınız. Bu tarzda yapılan işlemlerin sonucunda varlık giderek daha kapsamlı hizmetlere doğru kayar, hiç farkında bile olmaz. Bir bakar ki iş büyümüş. Ta ki bunu götürebilinceye kadar. Fazla da zorlamaya gerek yok. Çünkü o işi muhakkak devam ettireyim, diye fazla zorlamaya çalıştığımız vakit bir eşkoşmaya giriyorsunuz demektir; dikkat edin, bir tuzak var işin içinde. Sizin varlığınızla aynıymış gibi oluyor o, kendinizmiş gibi oluyorsunuz, o bir eşkoşmadır. O yanlış bir şey. Eşkoşmadan yapılacaktır her iş. İşin

mihenk taşı da budur. Herhangi bir işi sürekli olarak yapıyorsanız, orada eşkoşmaya başladığınız vakit, artık o işlem sizin varlığınıza bir katkıda bulunamaz hale geliyor demektir. Diyelim ki, bir orkestrada müzisyensiniz. Zaten müzisyenlikte eşkoşmak hemen hemen en kolay iştir. Biraz fazla alkış gördüğünüz anda işiniz biter. Derhal üzerinize her türlüyle o saygı duyulmak, anlaşılacak veya takdir edilmek kompleksi yapışır. Ve her seferinde bunu istemeye başlar. Bunun neticesinde o insanlar kendisini bundan mahrum edecek her şeye karşı cephe alır. Bütün sanatçılar birbirini

çıkaramazlar. Alkışın sözlü olanına da teşekkür denir. Alkışlamakla teşekkür etmek arasında hiçbir fark yoktur. Onun için elinizden geldiği kadar her şeye teşekkür edin. Çünkü hepimizin bu tarzdaki enerjilere ihtiyacı vardır.

Anlaşılacak, takdir edilmek duygusu bütün varlıklarda vardır. Bu bir gelişim ihtiyacıdır. İnsani tekamülümüzün bir safhasında olan geçici bir sendromdur ve geçecektir. Hayatı baştan aşağı vazife olarak addetmeye başladığımız andan itibaren o araz ortadan kalkar. Sizi alkışlasalar da alkışlamasalar da siz virtüözitenizi en güzel şekilde yerine getirirsiniz. Küsmek diye bir

kıskanır, derler. Sebebi de budur, yani ister istemez oluyor bu iş. Ruhun öyle bir durumu olmasa bile takdir hislerinden dolayı insanlardan bir şey almak, bir enerji toplamak, hoşlarına gidiyor. Ve giderek onlarda bir egoistik kabuk oluşmaya başlıyor. Sürekli enerji toplama kabuğu ve bir eşkoşma meydana getiriyor ve hep bunu istiyor. Sanatçılar kim olursa olsun hep alkışlar çünkü o onları teşvik ediyor. Onların bünyesinde bu tip bir enerjiye muhakkak ihtiyaç vardır. O enerjiyi almadıkları zaman güzel şeyler

şey yoktur hayatta. “Yapmayacağım, şu kadar sene uğraştık da bunu yaptık da ne oldu? Karşılığında ne aldık?” gibisinden şikayet eden milyonlarca insan var. İçinizdeki o değişiklik meydana geldikten sonra, her şey bir vazifedir. “Her ne olursa olsun ben insan olarak bedenimin, zihnimin, düşüncelerimin ve yeteneklerimin karşılığını vermeliyim, icaplarını yerine getirmeliyim,” şeklinde derin bir anlayış oluşursa, vazife duygusu insanın içinde her an bulunacaktır. Ve bu insanı mutlu eder, hayata bağlanmış

olmanın, yaşamının anlamını verir.

Dünyaya geliş ilkesinin ışığında ve hedefinde sabit kalarak, yaşamın bütün öteki ayrıntıları bir hazırlık olarak uygulanır. Zaten genellikle yaptığımız işlerin çoğu bir vazifeye hazırlıktan ibarettir. Merkezi bir vazifeniz vardır, hakikaten onu ne vakit yapacağınızı da bilemezsiniz. Dünyaya gelişinizin hakiki sebebi odur. “Keşke bilsem de onu bir an evvel yapсам,” denebilir ama o kendiliğinden ortaya çıkar, çünkü bir vazifenin fiilen ortaya çıkması sadece bizim elimizde yahut bizim kadromuza dahil bir iş değil. Birçok işlerin bir araya gelmesine bakar. Birçok diğer sebeplerin de ortaya çıkması lazım ki, bütün bu etkilerden bir sonuç ortaya çıksın. Siz o sonuçla alakalısınız. O sonuç ortada olmadıktan sonra herhangi bir vazife işlemi yapamazsınız, sonuçları beklemek lazım. Başkalarının o sonuçları üretebilmesini sağlamak lazım.

Bu bakımdan 20. yy.ın sonları, Dünya'daki pek büyük, köklü değişiklikler için bir hazırlık safhasıdır. Biz iki asırdan beri hazırlanıyoruz. Aslında çok asırlardan beri hazırlanıyoruz ama son hızla hazırlanmamız iki asırdan beri oluyor. 19. ve 20. yy.da, 21. yy.ın büyük değişikliğine hazırlanıyoruz. Öyle ki bu hazırlığı sadece mantal olarak yapmıyoruz; eşya da bizimle beraber kendini değiştiriyor. Cisimler de hazırlanıyor. Elektriğin kullanılış şekli, maddenin kullanılış şekli, transistörler, insan zekasının harikası olarak kendiliğinden ortaya çıkmış nesnelere değil. Bunlar geleceği hazırlayan araçlar. Önce araçlar tanzim ediliyor. İleride olacak büyük değişikliklerin, büyük atılımların

büyük bir hızla yapılabilmesi için önce birtakım araçlar lazım. 17-18. yy.ın fiziğini hazırlayan, Arşimed'in hamamda yıkanırken tasın yüzmesini keşfetmesi meselesidir. Orada başlamış daha hazırlık. Buralara kadar geliyor. O gemiler öyle yüzmeye başladı. Gemilerin oluşundaki sebep Dünya ticaretini, Dünya insanlarını birbirine getirdi. O yüksek gemiler yapılmasıydı Amerika'nın keşfi olmazdı. Euraka'dan başlıyor o gemiler. O anda ayrı ayrı düşünürseniz, buldum, demek hiçbir mana ifade etmiyor. Ama onun sonucu Amerika'nın keşfidir. Bugün Amerika'nın meydana gelmesinin sebepleri Euraka'dan başlıyor esasında. Ve tabi bir Amerika'yla beraber neler çıkıyor. Büyük epröveler, bütün insanlık için imtihanlar, tecrübeler, keşifler; iyilikler de var, kötülükler de var. □

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Ölüm Korkusu

Celse: 155, 17.3.1972

ÖLÜM KORKUSU, fizyolojik bir değişikliğe uğramaktan ziyade, psikolojik bir değişikliğe uğramanın sonucudur. Fakat bunun alt temelinde yatan duygu içgüdüselidir. Şöyle ki, varlık kendi tealisi, tekamülü, inkişafı için, madde bilgisine sahip olmak zaruretinde bulunduğu idrak ederek bedenlenmiştir. Beden, onun evrensel bilim araştırmasında ulaşabildiği en yüksek bir seviye, bir fizik seviye, daha doğrusu, elde edebildiği en kıymetli bir vasıta. Bilgisini bu mekan vasıtasıyla, bu üç buutlu organik yapıyla elde edecektir. Ve kendisinin derununda mevcut olan “tekamül edeceksin”, ana kanununun büyük tembihleri altında, bedene olan rabitasını daima kuvvetli ve muhteris tarzda tutacaktır. Vasıtayı yüksek maksadı için sürekli olarak istismar etmek zarurettedir.

“Beden terk edilmez” fikri, onun için bir Emr-i İlahi'dir. Ve işte bu sebeple sırası gelmişken; müntehir bir varlığın durumu, bütün İlahi prensiplerin, kanunların istismar edilmiş olmasıdır. Demek ki, varlık her şeyden önce, kendisi için çok kıymetli olan bir vasıtanın ziyan olmasından, son derece ürkmekte ve çekinmektedir.

Ölüm korkusu, ikinci vadiye, bilgisizliğin neticesi olarak ortaya çıkan, çeşitli yönlerde gelişmiş veya gelişmek istidadında bulunan ihtiraslarından ileri gelir. Zihninde ve şuur alanında ruh ve ruhiyatla alakalı olarak herhangi bir kavram teşekkül etmemiş bir kimse için, ruh ve ruhiyatın ana maddesini tarif ve tavsif etmek çok zordur. İmajları teşekkül etmemiş olan bir kavramın zihinde yer tutması, hemen hemen imkansızdır. İşte böylece, önce bu kavramların o devredeki insanın şuur sahasında meydana gelmemiş, meydana çıkmamış olması, varlığı tamamen dışa bağlı, ete gömülü hasselerin bir nevi fukarası haline getirir. Ve ancak et ve hasseler kanalı ile hayatı küçücük bir çatlaktan görür. Varlığını, o koca engin varlığını, o küçücük çatlak içerisinden geçirmeye çalışır. Dolayısıyla maddi alemin kaba vibrasyonlarına bağlanır. Bu bağlılık, madde aleminden intikal eden imajlar vasıtasıyla devamlı tutulur. Amma, gerek liyakatinin ve gerekse cehdinin bir neticesi olarak, ister fizik alemden, ister ruhi alemden olmuş olsun, ne tarzda gelirse gelsin, o hayatının o devredeki şuur sahasına ruh ve ruhsallık hakkında tesirler, imaj ve bilgiler vasıtasıyla gelmeye başladıktan sonra, o varlık için fizik aleme bağlı, katılmış ve katılmış gibi olan kanaatlerde bir gevşeme, bir oynama, bir yer değiştirme gözükür. □

hasse: canlılardaki duygu hassası. duygu.

inkişaf: açılma. meydana çıkma. manevi bir sırrın veya halin görülmesi.

intikal: geçiş. anlama, kavrama.

muhteris: hırs sahibi. aşırı istekli. ateşli.

müntehir: kendini öldüren, intihar eden.

tavsif: niteleme, niteliklerini söyleme.

teali: yükselme, ulanma.

İkizlerde Telepati ve Ayrılık İllüzyonu

Dr. Diane H. Powell

GÜNÜMÜZDE yaygın olarak kabul gören bilim o kadar teori odaklı hale gelmiştir ki; sadece kendi teorilerini geliştirecek deneylerden edindiği verileri kabul etmektedir. Oysaki bilimsel devrimler, ancak bilim veriye dayalı bir hale geldiğinde ve olağan dışı fenomeni yeni bir teoriye ihtiyaç duyulduğunun kanıtı olarak kabul ettiğinde gerçekleşir. Telepati gibi olağan dışı fenomenler, beyin ve bilinçle ilgili halihazırda kabul edilen modele uymadıkları için yaygın bilim tarafından reddedilmiş ya da görmezden gelinmiştir. Kabul edilen modele göre; beynimizle sınırlı olan bilincimiz yalnızca sinirsel olarak bağlantıda olduğu duyu organlarından veri almakta olduğundan, uzakta olan bir insanın deneyimlerini ya da düşüncelerini algılamamız mümkün değildir. Ve elbette ki, bizler rasyonel bireyler olduğumuz için bilimsel olarak açıklanamayan durumlara kuşku ile yaklaşırız.

Psişik yeteneklerin teknik terimi olan “psi”, bazı bilim adamlarının ilgisini çekmektedir. Ancak eğer bu konuyu araştırırlarsa güvenilirliklerini yitireceklerinden açık bir şekilde endişe duymuşlardır.

Bilimsel çevrelerin psişik fenomenlere hararetle karşı çıkmalarının en önemli nedeni psişik fenomenlerin kabulünün, Güneş’in Güneş sisteminin merkezinde bulunduğu kabul edilmesine neden olan Kopernik Devrimi gibi bir bilimsel değişime yol açmasına duyulan korkudur.

Herkesin bildiği gibi, bilimsel devrimler kolay süreçler değildir. Telepati gibi bir psi fenomeninin varlığına ait kanıtlar bilinci algılayışımızı tümüyle değiştirecek devrimsel bir katalizör görevi göreceği için son derece büyük önem taşımaktadır.

İkizler ve Çifte Bilinç

TELEPATİNİN varlığına dair en güçlü kanıtların bir kısmı tek yumurta ikizleri

üzerinde yapılan çalışmalardan elde edilmektedir. 100 yıl öncesinde ünlü İngiliz bilim adamı Francis Galton, ikizlerin birlikteyken “aynı durumlarda aynı davranışları gösterdiği” ya da “aynı anda aynı şarkıyı mırıldanmaya başladıklarına” şahit olunduğu yorumlarını kısa bir makalede yayımlamıştır. *İkizler Arası Telepati* (Vega, 2002) kitabının yazarı Guy Playfair’e göre tek yumurta ikizlerinin %30’u telepatik bağlantıyı deneyimlemektedirler.

İkizler arası telepati ile ilgili en eski araştırmalardan birisi kendisinin de bir ikizi olan, Chicago Üniversitesi Zooloji Bölümü Başkanı Prof. Horatio Newman tarafından gerçekleştirilmiştir. Kendisi de ikiz kardeşi ile kendi tabiri ile “Telepatik Deneyimler” yaşamış ve 1942’de *İkizler ve Süper İkizler* adlı bir kitap yayımlamıştır. Kitabın telepati ile ilgili bölümünde birbiri ile hiçbir sözlü iletişim olmadan nasıl iletişim

kurabildikleri karşısında hayretler içinde kalan ikiz kardeşlerden söz edilmektedir.

1961 yılında Robert Sommer, Humphry Osmond ve Lucill Pancyr, 14 çift ikiz kardeş ve ikiz kardeşi olan 7 kişi ile, telepati deneyimini içlerinden kaçının deneyimlediğini tespit etmek için görüşmeler yapmışlardır. 35 katılımcıdan 12’si ikiz kardeşleri ile telepatik olarak iletişim kurabildiklerine inanmaktadır. Katılımcılar, “Aynı anda aynı şeyleri düşünüyoruz.” “Onun duygularının ne olduğunu bilebiliyorum,” ve, “İkizimin dışarıda ne yaptığını imgeleyebiliyor ve daha önce hiç görmediğim bir yerde bile olsa nerede olduğunu görebiliyorum,” gibi cümleler ile bu durumu ifade etmişlerdir.

Telepati birbiri ile yakın bağlantısı olan ikizler arasında, özellikle kriz anlarında görülmektedir. Martha Burke 1977 yılında, bir gün göğsüne

ve karnına aniden saplanan şiddetli bir ağrı ile bedenini ikiye ayrılmış gibi hissetti. Ne var ki, saatler sonra dünyanın diğer ucundaki ikizinin bir uçak kazasında öldüğünü öğrendi. Benzer bir şekilde 1975 yılı Temmuz ayında Nita Hurst'un sol ayağında bir anda başlayan çok şiddetli bir ağrı ile birlikte vücudunun sol tarafında yara izleri oluşmaya başladı. Daha sonra öğrendi ki, ikizi Nettie Porter tam o sırada 700 kilometre ötede bir araba kazası geçirmişti.

Bu konu ile ilgili pek çok anekdot olmasına rağmen bilimsel çalışmalara bakıldığında bu alanda ikna edici somut kanıtların yeterli olmadığı görülmektedir. Bunun bir nedeni bu konuda çok az bilimsel araştırma yapılmış olması, diğer bir nedeni ise telepatik bağlantı şansını artıran faktörlerin birleştirilmemesi ya da birleştirilememesidir (örneğin, bir ikiz için tehlike yaratarak kriz anında telepatiyi ortaya çıkarmak gibi). Telepatinin daha yüksek bir olasılıkla ortaya çıkması ile bilimsel olarak ilişkilendirilen diğer değişkenler, dışa dönük olmak ve telepatiyeye inanmaktır. Ancak süjeler genellikle bu niteliklere göre seçilmemektedir. Ayrıca deneyi yapan kişinin inançsızlığı sonucu etkileyebileceği için şüpheler tarafından yürütülen çalışmaların olumlu sonuç vermesi çok düşük bir olasılıktır.

Ayrı Büyümüş Tek Yumurta İkizleri

DOĞAL bir laboratuvar olan "yaşam" insan yapımı laboratuvarlara göre dünyanın işleme şekli ile ilgili çok

daha fazla bilgi sağlamaktadır. Bunu, 1979 yılında Minnesota Üniversitesi tarafından ayrı büyümüş olan tek yumurta ikizleri üzerine yürütülmüş olan araştırmadan da görebilmekteyiz. Bu araştırmadan oldukça şaşırtıcı bulgular elde edilmiş ve bunlar Nancy Segal'in *İkiz Yaşamlar* (Plume, 2000) adlı kitabında da tartışılmıştır. Araştırmada 68 vaka derinlemesine incelenmiştir. Tekrar bir araya getirilen ikizler birbirini tüm hayatları boyunca tanıyormuş gibi hissetmişlerdir. Ayrı geçirdikleri tüm süre boyunca birbirini ile iletişimdelermiş gibi aralarındaki sohbet kolayca ilerlemiştir. Görünüşlerinde ve kişiliklerinde büyük bir benzerlik görülmüştür. Bu durum elbette ki, aynı genetik özelliklere sahip olmaları ile açıklanabilmektedir. Ancak araştırmacıları hayrete düşüren, benzer hayat hikayeleri olmuştur.

İkiz Jim'ler dört haftalıkken birbirinden ayrıldı ve otuz dokuz yıl boyunca ayrı yaşadılar. İkisinin de adı Jim'di. İkisi de Linda adında bir kızla evlendi, ikisi de daha sonra boşandı ve Betty adında bir kızla evlendi. Ancak bir tanesi üçüncü kez evlendi. İkisinin de çocukken Toy adında birer köpeği vardı. İkisinin de oğullarının adı James'ti. Birinin adı James Allen diğerinin James Alan'dı. İkisi de itfaiyeci ve polis olarak çalışmışlardı. İkisi de turnaklarını yer, migrenden şikayet eder, Salem sigarası ve Miller birası içerdi. İkisi de tam olarak 1,80 boyunda ve 80 kilo idi. En çarpıcı benzerliklerden biri, tanıştıkları döneme yakın bir süre boyunca, ikisi de bahçelerindeki bir ağacın etrafını beyaz bir çitle çevirme isteği duymuşlardı. Ayrıca ikisinin de açık mavi Chevrolet arabası vardı. İkisi de

Florida Pass-a Grille plajını aileleri ile tatil için tercih etmekteydi. İkisi de eşlerine evde notlar bırakmaktan hoşlanırdı. Simaları, IQ'ları, beyin dalgaları, el yazıları bire bir aynıydı. Tüm bunlardan daha şaşırtıcı olanı ise, ikisi de aynı hastalıktan dolayı aynı günde hayata veda etti.

İngiltere, Leicester'da yaşayan Bridget Harrison ve İngiltere, Burnley, Lancashire'da yaşayan Dorothy Lowe ayrı geçen 34 yılın sonunda 1979'da tekrar bir araya getirildiler. Tanıştıklarında ikisi de 7'şer yüzük takmaktaydı. İkisinin de bir kolunda iki bilezik, diğer kolunda bir bilezik, bir de saat bulunmaktaydı. Birinin oğlunun ismi Richard Andrew, diğerinin oğlunun ismi Andrew Richard'dı. İkisinin de Tiger adında bir kedisi vardı, aynı yaşta piyano dersi almayı bırakmışlar ve ikisi de 1960 yılında aynı markada ve aynı renkte bir günlük tutmaya başlamışlardı. Günlükler yıl boyunca aynı günlerde boş bırakılmıştı.

Barbara Herbert kayıp ikizi Daphne Goodship ile 40 yıl sonra bir araya gelmişti. İkisi de Londra dışında büyümüş, on dört yaşında okulu bırakmış, ikisi de on beş yaşında merdivenlerden düşerek ayak bileklerini incitmiş, yerel yönetimler de görev yapmış, gelecekteki eşleri ile şehirde tanışmış, on altı yaşında dans etmeye başlamış, aynı ay içerisinde düşük yapmış ve daha sonra iki kız ve bir erkek çocuk dünyaya getirmişlerdir. İkisi de gençliklerinde saçlarını kumrala boyatmışlar, ikisi de yükseklikten ve kan görmekten korkmakta, kahveyi soğuk tercih etmekte ve sık sık kahkaha krizlerine

girmektedir. İkisi de avuç içi ile burnunu yukarı itmek gibi bir alışkanlığa sahiptir ve tanıştıklarında ikisinin de üzerinde krem rengi bir elbise ve kahverengi kadife bir ceket vardı.

Alışlagelmiş Açıklamalara Meydan Okumak

BU ETKİLEYİCİ bulgular nasıl açıklanabilir? Bu benzerlikler ikizlerin aynı genlere sahip olmaları ile mi, benzer beyin özellikleri taşımaları ile mi ya da ikisi ile birden mi açıklanabilir? Minnesota araştırmasının verileri benzerliklerin ikizlerin birlikte geçirdikleri zamanla ilgisi olmadığını kanıtlamaktadır. Bunun ne kadarını genlere ve ne kadarını çevreye bağlayabiliriz? Ve bu iki unsur nasıl etkileşime girer?

Hayatım boyunca 15 tek yumurta ikizi ve 3 tane üçüz kardeşi tanıma fırsatı buldum. Onlar bizi biz yapanın ne olduğu hakkında merakımı uyandıran nedenler olmuşlardır. Tanıdığım tüm bu ikiz ve üçüzler bir birey olarak kabul görme ihtiyacı fazlaca duyulan bir yerde, Amerika'da, ikiz kardeşleri ile birlikte büyümüşlerdir. Bu koşullu eğilim aynı ortamda büyümüş ve birbirinden farklılaşma isteği artmış olan ikizlerde daha fazla görülmektedir. Tek yumurta ikizleri farklı ortamlarda (ve bazen farklı kültürlerde) yetiştiklerinde hiçbir seçimleri birbirinden farklılaşma ihtiyacından kaynaklanmamaktadır. Ayrı büyüyen ikizler herkes kadar kendilerini bireysel olarak ifade etme olanağı buldukları için ve üzerlerinde aynı çevrenin baskısı olmadığı için

*İnsan genomu
bu kadar
sınırlı iken
genler
tüm bunları
nasıl
kodlayabilmektedir?*

birlikte büyüyen ikizlere oranla daha fazla benzerlik göstermektedirler. Ancak hikaye bununla da sınırlı değildir.

Araştırmacılar genetik özellikler, çevresel faktörler ve bunlar arası etkileşimleri psikolojik yapımızı belirleyen değişkenler olarak kabul etmektedir. Minnesota araştırmasında yer alan ikizler bire bir aynı genleri taşımakla birlikte, doğduktan sonra tamamen farklı ortamlarda büyümüşlerdi. Bilim adamları ayrı büyümüş olan ikizlerin verilerini, genlerimizin kim olduğumuza dair tahminimizden daha fazla rol oynadığı sonucuna ulaşmak için kullanmışlardır. Ne var ki, bu çıkarımdaki problem insan genomunun bu derece karmaşık olmamasıdır. “İnsan Genomu Projesi” bir insanda 100.000’den fazla sayıda genom olduğu tahmininde bulunmuştur. Bilim adamları tüm insan genomunun 35.000 civarında olduğunu öğrendiklerinde oldukça şaşırılmışlardır. Bir hardal bitkisinde bile 25.000 gen bulunduğu düşünüldüğünde bir yaşam formunun

karmaşıklığı sahip olduğu genom sayısı ile orantılı değildir.

Ayrıca pek çok farklı yaşam formu aynı genleri taşımaktadır, ancak birbiri ile yakın bağlantıda olmayan türlerin genetik farklılıkları elbette ki, çok daha fazladır. Örneğin, muz bitkisi ve insan %43 oranında aynı genleri taşıırken, aynı oran şempanze ve insan arasında %98,5’tur. Tahminlere göre sadece 3 milyon çift nükleotid (DNA’nın temel parçacığı) dünyadaki tüm insanları birbirinden ayırmaktadır. Bu sayı çok fazla gibi gelebilir ama insan genleri kabaca 3 milyar çift nükleotidden meydana gelmektedir. Öyleyse her birimizdeki ayırt edici DNA, toplamın 1000’inden fazla değildir, ancak hala bizi farklı kılan sınırsız sayıda yol mevcuttur. Ayrı büyümüş ikizler arasındaki bu karmaşık benzerlikler bilimin genetik modeli ile basitçe açıklanamamaktadır.

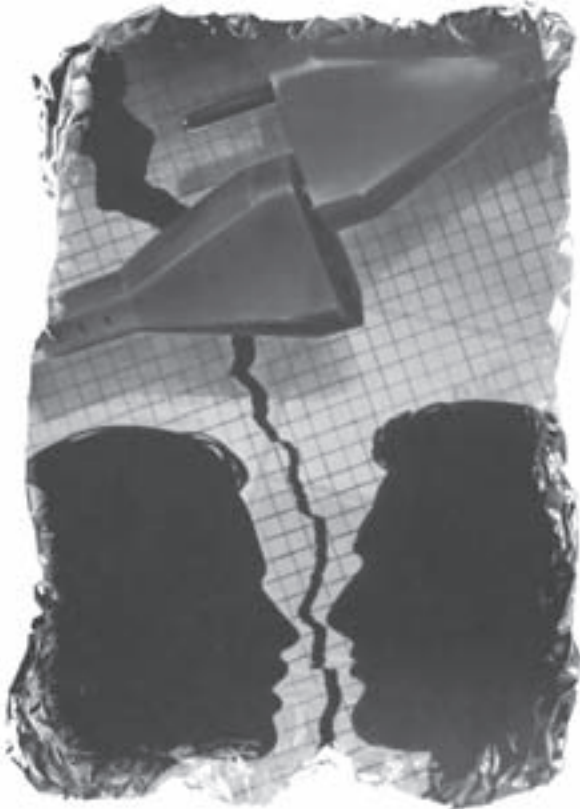
Bu genlerin, sigara ve parfüm tercihlerindeki benzerlikler, benzer ilgi alanları, kariyer benzerlikleri, benzer bakışlar ve benzer IQ düzeyleri gibi bazı benzerlikleri açıklamadığı anlamına gelmemektedir. Ama diğer bir yandan bir ağacın etrafını daire şeklinde beyaz bir çitle çevirmenin genetik bir açıklaması olmadığı kesindir. Eğer bu tip şeyler de genetik olsaydı bu, biyolojik birer makineden ibaret olduğumuz anlamına gelirdi ki, bu durumda tek yumurta ikizleri çok daha fazla benzer olurlardı. Peki, o zaman genler insan genomu bu kadar sınırlı iken tüm bunları nasıl kodlayabilmektedir?

Bu sorunun yanıtı “kromozomlar yoluyla” olabilir mi? Kromozomlarımızın %98’i genler değil, değersiz DNA’dan

oluşmaktadır. Bu DNA değersiz olarak adlandırılmaktadır çünkü genlerle aynı DNA yapısından oluşmasına rağmen genler gibi direkt olarak proteinlerin ürünü haline dönüştürülemezler. Değersiz DNA içindeki mutasyonlar ortaktır, açık sonuçları olmamakla birlikte doğal seleksiyonun evrimsel süreci neticesinde yok olmamaktadır. Bu nedenle günümüze kadar değersiz DNA, önemli DNA için sadece bir ikame ya da bir çerçeve olarak değerlendirilmiştir. Günümüzde ise, insan genomu insan karmaşıklığını açıklamak için oldukça yetersiz kaldığı için artık araştırmacılar yanıtları değersiz DNA'da aramaya başlamışlardır. Ancak değersiz DNA'nın farklılaşmamızdaki etkisi bilinmemektedir ve bu durumun protein üretiminden daha farklı bir mekanizma gerektirdiği aşıkardır.

Bazı araştırmacılar ikizler arası telepati fenomeninin genleri neyin belirlediği ya da onları neyin aktif ya da pasif hale getirdiğine bakarak açıklanabileceğini ileri sürmektedir (epigenetik alanı). Genler küçük karbon bazlı bir molekülün Metil Donör tarafından DNA'nın belkemiğine eklenmesi işlemi olan metilasyon yoluyla pasif hale getirilmektedir. Çevresel faktörler ana rahmindeki kritik süreçler de dahil olmak üzere, hayat boyu her zaman genlerin metilasyonuna neden olabilmektedir. Ayrı büyümüş olan ikizlerdeki paralellikler doğum sonrasında buldukları ortak çevreden değil, farklı derecelerde ana rahminde paylaştıkları çevresel etkenlerden ileri gelmektedir. Ne var ki, bizler hayatlarımız boyunca epigenetik etkenlere maruz kalmaktayız. Ana rahminde geçirilen zaman gelişimimiz için özel önem teşkil etse de, o aylar varlığımızın sadece küçük bir kısmını kapsamaktadır. Bununla birlikte epigenetiğin ayrı büyümüş olan ikizler arasındaki esrarengiz benzerlikleri açıklamadaki yetersizliğinin temel nedeni hala genomu açıklama aracı olarak kullanmasıdır. Bu durumda isim tercihlerimizi, yaşadığımız olayları, tesadüfü aşan diğer garip durumları da etkileyen genlere sahip olmamız gerekirdi.

İkizlerin beyinlerindeki benzer yapı ile de durumu açıklamak mümkün değildir. Beyin çevreden oldukça etkilenen bir yapıya sahiptir. Öğrenilen, pekiştirilen, göz ardı edilen şeyler ile bağlantıları sürekli değişmektedir. Yetişkin bir insanın beyin yapısında öyle farklılıklar vardır

ki beyin cerrahları beynin en kritik bölümlerine zarar vermemek için beyin ameliyatlarından önce hastalarına bazı testler uygularlar.

Bu derece değişken ve çevresel olarak etkilenebilir bir sistem birbirinden ayrı büyümüş olan ikizler arasındaki benzerlikleri daha çarpıcı hale getirmektedir.

Bloomington, Indiana Üniversitesinden psikoloji ve genetik bilimi profesörü Richard Rose 7000'den fazla ikizde kişilik çalışması yapmıştır. Kendisi ortak olan ya da olmayan çevresel faktörlerin kişilik üzerinde genlerden daha fazla rol oynadığına inanmaktadır.

Genlerimiz sadece potansiyel olarak ne olabileceğimizin bilgisini taşımaktadır, ancak çevre bu potansiyeli gerçekten olduğumuz şey haline getirmektedir. Örneğin, genlerimizde alkolizm olabilir ama alkol kullanılmayan bir çevrede yaşıyorsak bu özelliği ortaya çıkaramayız. Sakin bir yapıya sahip olmak için gerekli genetik potansiyele sahip olabiliriz ama şiddetli bir travma yaşamak bizi kolayca korkak bir hale getirebilir.

Rose sadece tek yumurta ikizlerine özgü olan ve onları birbirine benzer hale getiren bir etkeni analiz etmiştir; rahimde birlikte geçirdikleri zamanın uzunluğu. Tek yumurta ikizleri tek

bir yumurtanın döllendikten sonra iki gelişen embriyoya bölünmesi sonucu olarak oluşur. Bu bölünme zamanına kadar geçen süre, ikizlerin daha sonra yaşamlarında ne kadar benzer olacaklarında önemli bir rol oynamaktadır. Eğer bu bölünme hamileliğin ilk dört gününde gerçekleşirse her ikiz farklı yumurta ikizlerinde olduğu gibi kendi plasantasına, koryonik ve amniyotik sıvısına sahip olacaktır. Eğer bölünme beş ve sekizinci gün arasında gerçekleşirse bu üçünü de paylaşacaklar, embriyo on iki günden sonra bölünürse yapışık ikiz olacaklar, yani vücutları tam olarak birbirinden ayrı olmayacaktır. Rose yumurta ne kadar erken bölünürse ikizlerin kişilik olarak o kadar birbirinden farklı olduklarını keşfetmiştir.

Ayrılık Yanılgısı

A RAŞTIRMADA ortaya çıkan sonuç, birbirine en çok benzeyen ikizlerin ana rahminde yapışık ikiz olmaları ile sonuçlanacak olan biyolojik zaman sürecinden bir gün önce hücreleri bölünmüş olanlar grubunda yer almalarıdır. Telepatik ikizler fizikçilerin mikro ölçekte elektronlar arasında tespit ettiği dolaşıklık ya çifteliğin makro ölçekteki örneği olabilir miydi? Dolaşık elektronların birbirini tamamlayıcı ya da tersi yönde döngüleri vardır. Bu elektronlar birbirinden ışık yılları uzağa gönderilse bile hala tamamlayıcı döngülerini koruyor olacaklardır. Eğer bir tanesinin döngüsü değişecek olsa diğersinin döngüsü de aynı anda değişecektir. Yerel olmayan bu etki iki

elektron arasındaki bir sinyale bağlıdır. Aslında bir şekilde iki elektron birbiri ile bağlantılı halde bulunmaktadır.

Elektronlar birbirinden ışık yılları kadar uzak olmalarına rağmen nasıl olup da ayrılmazlar? Bazı süpersicim teorileri doğrudan deneyimleyebildiğimiz dört boyutun dışında (fiziksel boyutlar ve zaman dışında) altı boyutun daha olduğunu iddia etmektedir. Muhtemelen dolaşık elektronlar bizim algıladığımız boyutlarda birbirinden ayrılmakla birlikte, daha yüksek bir boyutta ya da boyutlarda ayrılmamaktadırlar. Peki, ya tek yumurta ikizlerinin “bir” olarak geçirdikleri zaman onları bu boyutların bir ya da daha fazlasında birlikte tutuyorsa?

Tek yumurta ikizleri birbirine yakın olup “içsel bağlantı alanı”na girerek bunu telepati olarak deneyimleyen örneklerden yalnızca bir olabilir. Anneler ve çocukları gebelik dönemi boyunca “bir” olarak aylar geçirmekte ve sonrasında birbiri ile diğer insanlarla olduğundan çok daha yüksek düzeyde telepatik deneyimler yaşamaktadırlar. Ayrıca birlikte meditasyon yaparak beyin aktivitelerini senkronize eden insanlarda da artan telepatik deneyimler görülmektedir. “BİR” olduklarını hissettikleri anlar yaşayan aşıklar da ayrıken dahi bağlantılılık hissi yaşadıklarını belirtmektedirler.

Ne kadar sıklıkla kendimize yakın hissettiğimiz insanlarla aynı düşünceleri paylaşıyoruz? Bu muhtemelen sandığımızdan çok daha sık gerçekleşmektedir. □

PSİKOKİNEZİ YA DA TELEKİNEZİ:

Zihnın Maddeye Uzaktan Etkisi Olabilir mi?

Dr. Sultan Tarlacı

2. Bölüm

Schmidt Deneyleri

FİZİKÇİ Helmut Schmidt'in geliştirdiği PK deney aygıtları günümüzdeki en önemli deney aygıtlarıdır ve adına atfen "Schmidt Makineleri" olarak anılır. Rhine deneylerinde kullanılan rastlantı üretici olan zar yerine radyoaktif elementlerin parçalanma mekanizmalarındaki rastlantılardan yararlanır.

Radyoaktif parçalanmalar, kuantum mekaniği açısından tam olarak rastlantısaldır. Kripton-85 şeklinde bozunuma uğrayarak, kararlı olan ve γ - β 85Rb+ \diamond gibi bir atom 85Kr radyoaktif olmayan rubidyuma döner. Bu esnada beta (elektron fırlatma) ve gamma ışınları çıkarır. Bu olay tamamen rastlantısaldır. Radyoaktivite doğanın kendi zarı gibi çalışır. Bir bozunum olduğunda, sonraki bozunumun ne zaman olacağı bilinemez. Ortaya çıkan gamma ışını, temelde bir foton olmasına rağmen TV'nin yaydığı fotona göre çok fazla enerji içerir (10 bin eV'a karşılık 687 bin eV). Bu ışınlar olasılık hesapları dahilinde, tünelleme ile atomdan ayrılır. Yarılanma ömrü ise, bir radyoaktif maddenin %50'sinin tünelleme ile kaybedilmesi zamanıdır. Bir atomun bu şekilde parçalanması çok kısa bir süre alabileceği gibi çok uzun yıllar içinde de olabilir. Sodyum-35 için milisaniye ölçülerinde olmasına karşın, iridyum-115 için $4,4 \times 10^{14}$ milyon yıldır. Kripton-85 içinse 10,7 yıldır.

Diğer önemli bir özellik de, radyoaktif bir maddenin tamamen kendi başına davranması ve hiçbir dış etkiye açık olmamasıdır. Parçalanma oranı dışsal etkilerle hiçbir şekilde değişmez. Schmidt'e göre, eğer PK etkisi ile saf rastlantusal süreç olan radyoaktif parçalanma üzerine etki oluşturulabilirse, bu kesin olarak PK varlığını ortaya koyar.

Schmidt makinesinin diğer parçaları, Geiger-Müller sayacına bağlantılı olan radyoaktif stronsiyum-90 içeren bir düzenekten oluşur. Geiger-Müller sayacı, parçalanma ile ortaya çıkan etkileri elektrik sinyaline çevirerek algılanabilir hale getirir. Bu sinyal "0-bozunum yok" ve "1-bozunum var" şekline veya lamba yanması, yanmaması şeklinde kişinin görebileceği hale getirilir. Bazen de gösterge düzeneği halka şeklinde sıralanmış lambalardan oluşur. Bu lambalarda yanıp sönen ışık "rastlantı yürüyüşü" yapar. "0"da ışık bir önceki lambanın

gerisindeki ışığı yakarken, “1”de bir sonraki lambayı yakarak, saat yönünde hareket eder. Deneğin bu şekilde sonuçları görmesi (geri besleme) ve önceden belirlenmiş bir yöne doğru lambaları yakmayı düşünmesi istenir. Bu şekildeki düzenekte, PK etkisi oluşturmaya çalışan kişi lambaları

saat yönünde ya da tersi yönde yakmaya çalışır. Bu sapma deneklerin yokluğunda kaydedilen ortalamalarla karşılaştırılır. Eğer farklılık varsa, istatistiki anlamda deneğin etki ettiği ya da PK oluşturduğu anlamına gelir.

Schmidt yaptığı deneylerinin sonucunda, kendinde böyle bir

güç bulunmadığını düşünen deneklerin çok çarpıcı bir şekilde negatif etki oluşturdukları, PK yeteneği olduğunu düşünen kişilerin ise belirgin pozitif sapma (isabet sayısında artma) oluşturduğunu tespit etmiştir. Ancak birçok kişi de deneylerde başarısız olmuştur. Belirli denekler, ortaya çıkan sonuçları şans olarak nitelendirilemeyecek kadar etkilemişlerdir. Fakat bu sonuçları olumsuz yorumlayan fizikçiler de vardır: “Radyoaktif alfa parçacığı

bozunumu gözlemcinin zihin durumu veya ilgisinden bağımsız bulunmuş ve bir etki tespit edilmemiştir”.

1976 yılında Schmidt, “önceden kaydedilmiş hedefler” kullandı. Bu deneyler PK açısından geliştirilmiş en zeki deneyler olarak kabul edilir. Deneyde ilke olarak, gözlemciye deney düzenine göre göstergesinden bir rastlantı akışı gösterilir. Bu rastlantılar zinciri, hem denek kişinin hem de deneyi yapan kişinin bilgisi olmadan (çift-kör deney), deneye katılmayan

kişiler tarafından bir rastlantı üretici tarafından üretilerek önceden kaydedilmiştir. Bu deneyler sonucunda, dikkate değer şekilde PK etkisi olduğu ortaya çıkmıştır. Ama nasıl olabilirdi? Akla aykırı bu zor deney koşullarına karşı, psi etkisi önceden kaydedilmiş veriler üzerinde de ortaya çıkmıştı. Bu zamana göre, geriye doğru bir PK olup olmadığı sorusunu da beraberinde getirmektedir. Ya da sezgisel ve öngörü yoluyla önceden kaydedilmiş verilere kişiler ulaşmıştı ve doğru tahmin, PK etkisi olarak görülmüştü.

Princeton Deneyleri

PRINCETON ÜNİVERSİTESİNDE fizikçi Robert Jahn ve Brenda Dunne denetiminde, Helmut Schmidt'in radyoaktif rastlantı üreticinden farklı oluşturulmuş bir "rastlantı üretici" kullandılar. Bu deneylerde, "gelişigüzel sayı oluşturma" testleri yapılmıştır.

Denek kişiler, rastlantı üreticiyi önce "+" yönde, sonra da "-" yönde saptırmaya çalışmışlardır. Ayrıca kontrol denekleri de kullanılarak, bu deneklerden rastlantı üreticiye etki etmemeleri istenmiştir. Bu deneyde de anlamlı bir PK etkisi ortaya çıkmıştır. Etki normallere göre çok küçük bir etki olarak görülmektedir ve "toplam etki" denilen, hem "+" yönde hem de "-" yönde olan sapmaların toplanmasıdır. Kontrol olarak kullanılan ve rastlantı üreticiye hiçbir etki etmemeleri istenen denekler ise ne "+" ne de "-" yönde bir sapma oluşturmamışlardır.

Sonuçta, hem seçilen denekler, hem de bütün denekler birleştirilip ortalama sonuç alındığında, şans

düzeyinin çok üstünde olan sonuçlar elde ederek, Schmidt deneylerini doğrulamışlardır. Üstün derecede PK yeteneği olduğu düşünülen birkaç kişi ise, istenilen yönde çok belirgin (dört standart sapma) yüksek değerler elde ettiler. Bu deneylerin sonuçları da olumsuz yönde eleştirilerek, istatistiksel yönden yanlışlıklar içerdiği öne sürülmüştür.

Metafaz Daktilo

1974TE, Metafaz daktilo kuantum-tesadüf sistemi denilen, gelişigüzel olayları önceden alınmış kodlara göre tekrar yorumlayan bir ara yüz ve insanlara anlam ifade eden bir çıktı cihazından oluşan bir düzenek yapıldı. Temelde Schmidt cihazına benzemektedir. Metafaz daktilonun merkezinde, bir radyoaktif madde olan talyum-204 bulunuyordu (talyum beta ışınları yayarak kurşun-204'e dönüşür). Bu esnada ortaya çıkan beta ışınları bir Geiger sayacında belirlenir ve zaman içinde bir dizi elektronik atış üretir. Beta ışınlarının ortaya çıkışı Poisson dağılımı denilen bir eğriye çevrildi. Daha sonra İngiliz dilinde harflerin kullanım sıklığı tespit edildi. İngilizcede en çok kullanılan harf "e" harfidir ve ardından; a,o,i, d,h,n,r,s,t,u,y,c,f,g,l,m,w,b,k,p,q,x, z, şeklinde sıralanır. Poisson dağılım noktasına göre belirli harfler kodlandı. Dağılımın en üst noktası "e" olarak kodlandı ve diğer harflerde kullanış sıklıklarına göre sıralandı. Bu arada alete ekran, ses aygıtı ve bir yazıcıdan oluşan çıktı birimleri de eklendi.

PK etkisiyle metin oluşturmak için PK konusunda yeteneği olduğunu

belirten iki medyum kullanıldı. Daha sonra ayrı zamanlarda, belirli hazır kısa kelimeler verilerek, medyumların metin oluşturucuyu etkilemeye çalışması istendi. Ancak kayda değer bir etki oluşturulamadı.

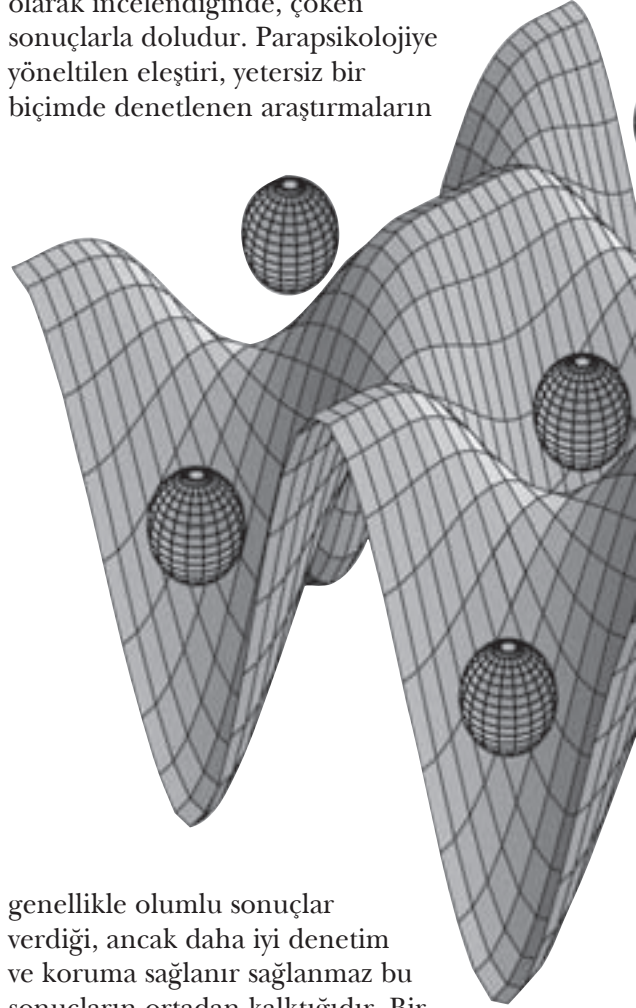
Sorun Nerede?

1. Tekrar sorunu

Bilimde, bir olgu çeşitli araştırmalarda tekrar tekrar gösterilmedikçe doğrulanmış kabul edilmez. Dolayısıyla parapsikolojiye yöneltilen en önemli eleştiri, başka araştırmacılarla ortaya konulabilecek önemli bir psi kanıtı bulunamamasıdır. Bu soruya yanıtı parapsikoloji, meta analiz tekniğiyle verdi. Bu istatistik tekniği, belirli bir olguyla ilişkili birikmiş araştırmaları tek bir deney olarak, her araştırmayı ise tek bir gözlem olarak değerlendirir. Böylece, pozitif yönde sonuçlar sağlayan her bir araştırma göz ardı edilecek yerde, olgunun geçerliliğine ve güvenilirliğine katkıda bulunur. 1989 yılında *Foundations of Physics* dergisinde Dean Radin ve Roger Nelson'un kaleme aldıkları bir meta analizde, 1959-1987 arası yapılan 597 PK deneyi değerlendirilmiş ve deneylerin bilimsel açıdan eksiksiz yapıldığı iddia edilmiştir. Radin ve Nelson ortalama büyüklüğü %0,02 olan bir PK etkisinin var olduğunu ve bunun olumsuz deneyler veya yetersiz deney tasarımı ile açıklanamayacağını öne sürdüler. Özellikle Princeton deneylerinde, bütün deneklerden elde edilen sonuçlardan ulaşılan PK etkisinin, şans sonucu ortaya çıkma ihtimalinin milyonda bir olduğunu öne sürdüler.

2. Yetersiz denetim

Parapsikolojik araştırmalara yapılan ikinci eleştiri, deneylerin her zaman değilse de sıklıkla yetersiz denetim ve koruma koşullarında yapılmasıdır. Yöntemsel yetersizlikler tüm bilimlerin en önemli sorunudur. Ancak parapsikolojinin tarihi, eleştirisel olarak incelendiğinde, çöken sonuçlarla doludur. Parapsikolojiye yöneltilen eleştiri, yetersiz bir biçimde denetlenen araştırmaların

genellikle olumlu sonuçlar verdiği, ancak daha iyi denetim ve koruma sağlanırsa sağlanmaz bu sonuçların ortadan kalktığıdır. Bir deneyde kusur tespit edildiğinde, bu deneyin pozitif bir sonucun ortaya çıkmasına katkıda bulunmadığını öne sürmek ikna edici olmaz. Tek çare, deneyi doğru koşullarda tekrarlamaktır.

3. Dosyalama sorunu

Yapılan deneylerde gerçek bir etki olmasa bile, rastlantısal olarak pozitif bir sonuç elde etme ihtimal dahilindedir. Bu pozitif sonuç, daha önemli ve ilgi çekici olacağından bilim dünyasına ulaştırılmak için yayımlanacaktır. Ancak beklenen sonuçlar elde edilmediğinde bunlar yayımlanmayacaktır. Dolayısıyla bu konuda araştırma yapan insanlar

zordur. Çünkü “bilinmeyen”, dergilere yayımlanması için gönderilmeyen veya gönderildiği halde negatif sonuçları olduğundan yayımlanmayan araştırmaların ne kadarının dosyalar halinde terk edildiğini bilmek olanaksızdır. Bu durum kabaca şuna benzer: Lotoda kazanacağını söyledikten sonra kazanan kişi basında öne çıkarılır. Benzer önseziilere kapılıp da kazanamayan binlerce kişinin durumu bilinmez ve bunlar dosyalarda kalır.

Sonuç

TOPLUMSAL DÜŞÜNCEDE psi bulguları kişisel deneyimler ve anekdotlardan ibarettir. Bu türden bulgular bilim açısından ikna edici değildir. Deneylere toplu halde bakıldığında, hepsini karşılaştırıp ortak bir sonuca varmak zordur. Bilim insanlarının çoğu, olağan dışı iddiaların olağan dışı kanıtlar gerektirdiğine inanır. Olağan dışılık ise bir derece sorundur. Düşünce iletişimi ya da aktarımı (telepati) çoğumuza psikokineziden daha az olağan dışı görünür çünkü uzaklıklar arası bilgi iletişimi bize daha bildik gelir. Televizyonun görüntülerinin odamıza nasıl getirdiğini bilmesek de bunun gerçekliğine inanırız. Her ne olursa olsun parapsikoloji üzerine yapılan çalışmalar bilim felsefesi, zihin felsefesi ve bilincin doğasının anlaşılmasına yardım edecektir ve yaşadığımız çevre ile ilişkimizi ortaya koyacaktır. Belki de evrene bakış açımızı değiştirecektir. □

negatif sonuçlar veren araştırmalardan habersiz kalacaktır. Bilinen araştırmaların veri tabanları, pozitif araştırmaları yayımlama yönelik ciddi bir eğilim taşır. Bu, bilimin her alanında geçerlidir ve buna bilim dünyasında dosyalama sorunu denir. Bu sorunu çözmek gerçekten

Kaynak: Yazarın www.kuantumbeyin.com adlı web sayfasından izniyle alınmıştır.

Charles Winstead ile Söyleşi

Yasemin Tokatlı

Mayıs 2009'da gerçekleştirilen 2. İstanbul Parapsikoloji Konferansına katılan konuşmacılardan biri olan ve parapsikoloji alanındaki araştırmaları ve sanat eserleriyle tanınan psikolog Charles Winstead ile ülkemize geldiği ilk gün bir söyleşi gerçekleştirdik.

YT: Sizi burada ağırlamaktan çok memnun olduğumuzu söyleyerek ve biraz klişeleşmiş bir soru sorarak başlayayım. İstanbul ile ilgili ilk izlenimleriniz nedir?

CW: Böyle modern bir şehir olması, gerçekten şaşırtıcı. Şehrin içinde, modern olanlar ile yan yana bu kadar eski binanın olması da çok hoş. İlk izlenimlerimi sormanız ilginç çünkü sunumum için hazırlanırken, biliyorsunuz, çağlar boyunca bilim ve ruhsallığın sanatsal ifadelerinden örnekler bakmaktaydım. İncelediğim parçalardan biri -ki bundan sunumunda söz etmeyeceğim ama şimdi size biraz onu anlatayım- yelkencilik tarihi ve tekne teknolojisi ile ilgiliydi. Ve bu konuyu incelerken beş yüz yıllık bir Türk minyatürüne rastladım; üstünde Boğaziçi manzaraları da kaydedilmişti. İstanbul'un bugün nerede olduğuna dair başka herhangi bir araştırma yapmamıştım -sadece ikinci bir köprü olduğunu biliyordum- ama bugün neye benzediğine dair resimler görmemişim. Ve buraya inmeden önce İstanbul'a dair aklımdaki tek imge bu 1850'lerden ve daha öncesinden, 1400'lerden kalan ve araştırmam sırasında incelediğim bu minyatürler iken cam ve çelikten oluşan bu modern binaları, çok modern bir havaalanını ve yine çok modern otobanları görmek çok şaşırtıcı oldu. Otele doğru yaklaşırken, su kenarında pekala bu eski Türk minyatürlerinde gördüğüm kalelerin kalıntıları olabilecek bazı eski surlar gördüm.

YT: Kesinlikle, öyleler. Peki, eskiden parapsikolojik fenomenleri araştırma alanında çok aktiftiniz. Ancak şimdilerde, yanılıyor da olabilirim, daha çok yaptığınız sanat eserleriyle anılıyorsunuz. Saha araştırmasını tamamen bıraktınız mı? Yoksa bunca yıllık araştırma kendini sanatsal biçimlere mi dönüştürdü?

CW: Bu ilginç bir soru. Parapsikoloji araştırmalarıma yaklaşık yirmi yıl önce başladım; spor faaliyetleri sırasındaki beden dışı deneyimleri inceliyordum. Geleneksel literatür atletler üstüne, koşucular ve “koşucunun uçuşu” denilen fenomene yoğunlaşmıştır. Ve insanlarla konuşup söyleşiler yaparken, kaya tırmanıcılarının da benzer deneyimler yaşadıklarını görüp araştırmaya o zaman yoğunlaştım. Başka konular üzerinde de çalıştım: beyin kimyası, hümanistik psikoloji, aile terapisi vb. Ama doktora tezimi hazırlarken beden dışı deneyimler konusuna yeniden döndüm. Ve işte o zaman Dr. Stanley Krippner ile tanıştım. Onunla birlikte on beş yıl boyunca aralıklı saha araştırmaları yaptık ve odak noktamız Şamanizmdi. Son beş yıldır ise... Bunu öncesinden anlatmalıyım; yaklaşık on yıl önce, sanat çalışmalarına başladım. Ve sanatsal çalışmalarda o sıralar ilginç, kuantum mekaniği ve kuantum mekaniğinin psikolojik açıdan ima ettikleri ile ilgili incelemelerime dayanmaktaydı. Ve bu somut bilimdi; parapsikoloji ile ilgili çalışmam ise daha antropolojik. Ama bu son on

yıl içinde, parçalar gittikçe daha çok bir araya gelmeye başladı ve artık, modern bilim ile ilgili incelemelerimin sembolik bir biçime alma eğilimi gösterdiği ama resimsel imgeler olarak ortaya çıktığı sanatsal çalışmalar yapmaya başladım; bunlara bakan kişiler onları daha çok organlarıyla algılamaktalar; mideleri ile, bedenleri ile... Matematik veya kuantum mekaniği veya ileri fizik bilmeleri gerekmiyor ama bu çalışmaların aktarmak istediklerini görsel, optik etki ile almaktalar. Bu sanatsal çalışmaların sosyal, kültürel, antropolojik yanı ise Şamanizm ile ilgili incelemelerime dayanıyor; yaşayan kültürlerin kullandığı semboller ile yok olmuş kültürlerin kullandığı sembellere bakıyorum; antropolojik bir yaklaşımla tarihin giderek daha eski dönemlerine doğru uzanan bir bakış bu ve onu alıp modern bilim ile günümüze dek taşımaya çalışıyorum.

Saha çalışmalarını ise tamamen bırakmadım, hala araştırmalara devam ediyorum.

YT: *Bunu duyduğuma sevindim. Peki, beden dışı deneyimler üstüne yapmış olduğunuz incelemelerden söz ettiniz, özellikle de kaya tırmanıcılarının yaşadıkları deneyimlerden. Sizin bu tür deneyimleriniz var mı ya da oldu mu?*

CW: Şahsen mi?

YT: *Evet.*

CW: Evet, şahsen birkaç beden dışı deneyim yaşadım ve bunları tetikleyen de kaya tırmanıcılığı oldu. Tabi şimdi, bu konuda yapılan araştırmalar bütününü inceledikten sonra fark ediyorum da, benim deneyimlerim de tipik beden dışı deneyimlerdi. Herhangi bir faaliyete derinden dahil olduğunuzda ve o

faaliyeti nasıl yapacağını düşünmek durumunda olmadığınız türden bir beceri seviyesine çıktığınızda, o faaliyet zihninizi başka bir duruma girmek için adeta donduruyor. Ve en önemli noktalardan biri, siz bu faaliyeti çok yüksek bir odaklanma ile yaparken bu, adeta bir duyuşal yoksunluk uygulamasına dönüşüyor çünkü bu öyle bir odaklanma ki diğer tüm dış uyaranları dışlıyor. Ve bu etkenlerin bir araya gelişi, birkaç nadir durumda, bedenimin dışına projekte olmamı ve kendimi yaptığım şeyi yaparken uzaktan görmemi sağladı. Ve bu inanılmaz bir deneyim. Gerçekten harika! Ve inceleme aşamasına da böylece girmiş oldum çünkü deneyimimi başka insanlara anlatmaya başladığımda bazıları, “Ah, delisin sen!” derken diğerleri başlarını sallayıp, “Ah, evet, ben de yaşadım bunu,” demektedirler. Ve gördüm ki bu tarz deneyimler yaşamış insanların oranı benim zannettiğimden çok daha fazlaydı. Dolayısıyla kaya turmanıcılığı sırasında yaşanan bu deneyime ilişkin incelemem beni başka faaliyetler sırasında yaşanan bu tarz deneyimleri incelemeye yöneltti.

Yıllar içinde edindiğim diğer deneyimlerin büyük kısmını ise şamanik deneyimler oluşturuyor; bunlar bir beden dışı deneyimi harekete geçirebilir ama duyuları uyaran davul çalma, rüyalar, dans gibi -ki Sufilerin dansı buna bir örnek olabilir- ve zihin durumlarını değiştiren maddeler -yanlış anlaşılmasından çekindiğimden açıklama yapmak isterim; enteojenik maddeler, yani spiritüel deneyimler oluşturması için alınan maddeler- tek başlarına veya birlikte daha pek çok türden deneyimi

de tetiklemekteler. Katolik Kilise bunun çok ehlileşmiş bir versiyonuna sahiptir: Aşai Rabbani ayini, yani şarap ve ekmeğe ayini bu türden bir deneyimin sembolleşmiş halidir.

İncelediğim diğer kültürlerde ise bu deneyim çok daha doğrudandır. Brezilya’ya gidip oradaki yerli toplumlarını inceledim; ayrıca dinsel senkronizmi de inceledim, yani farklı kültürlerden farklı dinlere inanan halklar kendilerini aynı toplum içinde yaşar bulduklarında bu kültürel uygulamalarının zamanla nasıl kaynaştığını inceleyen dalı. Ve gördüm ki orada yeni doğan bebeğin kutsanması için yapılan ve görünüşte katolik olan bir vaftiz töreninde bebeğin dudaklarına az miktarda *ayahuasca* sürülüyor ve kalanını ise topluluğun diğer üyeleri paylaşıyordu; tabii ki bol miktarda dans ediliyor, herkes vizyonlar görüyordu. Ama heyecan verici olan şey dinlerin bu kombinasyonunu görmektir. Orada incelediğimiz şeylerden biri buydu.

Ayrıca oradaki yerli topluluklarının, deyim yerindeyse daha saf kalmış uygulamalarını da inceledim. Navaho yerlileriyle *peyote* törenlerinde bulundum.

Bir de... bilmem sizde bu deyim var mı ama hani balıkçılar yakalayamadıkları balığı anlatırken biraz abartırlar: “Kaçan balık büyük olur” deyimi. İşte kaçırdığım için çok üzülmediğim bir balık da Ürdün’de, hakkında çok şey duyduğumuz ve bazı uygulamacılarıyla da tanıştığımız ama deneyimleme fırsatı bulamadığımız bir ritüeldi. O sıralarda Musa’nın Mısır’dan çıkıp çölü aşması ve bir bölgeye vardıklarında İsrailoğullarıyla kamp kurması hikayesinin sembolik

yorumu üstünde çalışıyordum. Musa, Tanrı ile konuşmak için dağa çıkar. Ve aniden, Kutsal Kitap'ta anlatıldığına göre, kamptaki herkes yanlarında getirdikleri ahşap malzemeyi yakıp altınlarını eriterek bir buzağı putu yaparlar.

Şimdi, her şeyden önce: Bu insanların hepsi nereden gelmişlerdi? Ve niçin o bölgeyi seçmişlerdi? O bölgeyi seçmişlerdi çünkü orası bir vahaydı; bir eğitim merkeziydi ve zaten orada insanlar yaşamaktaydı. Ama hikayenin başında bundan söz edilmez.

Peki, Musa dağa çıkmak için neden o bölgeyi seçmişti? Hikayeye göre, oraya tek başına çıkmıştı. Ama araştırmamız sırasında gördük ki bugün bile, Tanrı ile konuşmak için dağa çıkan uygulamacılar hala var. Oraya çıktıklarında, kimyasal analizi yapıldığında Brezilya'daki *ayahuascaya* benzer bileşenler içerdiği görülen bir madde kullanmaktalar. Bu maddenin başlıca bileşenlerinden biri de o bölgede yetişen ve üstünde parlak kırmızı yemişler olan bir çalı.

YT: *Böylece, "yanan çalı" meselesi başka bir anlam kazanıyor.*

CW: Aynen öyle. İşte, "yanan çalı"! Ve bizler de Tanrı ile konuşma ritüeli için dağa davet edildik. Ancak ne yazık ki, orada kalmamızı engelleyen bir şeyler çıktı, şoförümüzün aniden Amman'a geri dönmesi gerekti. Ve şimdilerde oralara, eskiden her şeyin daha sakin olduğu dönemlerdeki kadar kolayca seyahat edilemiyor. Ortalık tekrar sakinleşirse, tekrar gidilebilir.

YT: *Kaçan balık gerçekten de büyümüş! Umalım ki o bölge bir an önce sakinleşsin. Peki, bir başka soru: Parapsikolojik fenomenlerin veya duyular dışı algulamanın günümüzde popüler TV dizilerinde, sinema*

filmlerinde ve romanlarında ele alınmış veya sergileniş tarzına ilişkin düşüncelerinizi, hislerinizi öğrenebilir miyiz?

CW: Düşüncem şöyle: Çalıştığım başlıca psikoloji ekollerinden biri hümanistik psikoloji. Ve hümanistik psikolojide biz, ihtiyaçlar hiyerarşisinden söz ederiz. Bu piramidin tabanında beslenme, giyinme ve barınak yer alır. Sonraki basamakta aile, toplum yer alır. Bir üstteki basamakta meslekten zevk alma vb. yer alır. Ve ancak tüm bunlar dengede olduğunda, siz tüm bu seviyelerde mutlu olduğunuzda, hayatınızda bu basamakların hepsinde her şey yolunda ve düzenli olduğunda siz bilincin daha yüksek seviyelerini deneyimleme ihtiyacı duyarsınız. Ve duyular dışı fenomenler, parapsikoloji... bu türden deneyimler, ihtiyaçlar hiyerarşisinin işte, bu daha yüksek basamaklarına denk düşmektedir.

Popüler kültürde, görüyorum ki, pek çok insan kestirme yolların peşindeler ve bu daha yüksek ihtiyaçlara, daha yüksek deneyimlerine doğrudan ulaşmaya çalışıyorlar ve hüsrana uğruyorlar çünkü hayatın sıradan deneyimlerinin onları aşağıya çekmesi nedeniyle bu yüksek ihtiyaçlarını doyurmaya muktedir değiller. Ve bu, tamamen beklenen bir durum. Başka ne bekleyebilirsiniz ki?

Görünen o ki, popüler kültür bizlere bir şeylere zıplamanın, bir şeyleri atlamanın mümkün olduğu fikrini veriyor. Ve ben bunun doğru olduğunu düşünmüyorum. Bir psikolog olarak mesleğimde bunu çok kez gördüm; insanlar depresyona giriyor ve depresyonlarına çare olsun diye örneğin, Budist meditasyona

başlıyorlar; bir inziva yerine gidiyor, saatlerce meditasyon yapıyor veya yürüme meditasyonu vb. yapıyorlar. Inziva süresi bitiyor, oradan çıkıyorlar ve ödenecek faturalar var, işlerinden memnun değiller, sağlıkları berbat... ve meditasyon yaparken hissettikleri hoş anların neden devam etmediğini merak ediyorlar.

Dolayısıyla popüler kültür hakkında insanlara bir şey demem gerekiyorsa, ilk önce temel ihtiyaçlarına odaklanmalarını ve ancak bunun ardından daha yüksek deneyimleri aramaları gerektiğini söylemeliyim.

Depresyon konusuna dönecek olursak; depresyon çoğu kez bireyin kendi yaşamındaki gerçek eksikliklerden kaynaklanmaktadır ve ne kadar çok meditsyon yapıp ne kadar sık inzivaya çekilirsene çekilin bunlar o eksiklikler meselesini çözmeyecektir çünkü bu meseleler günlük dünyasal düzeyde aktiftirler. Bilincin daha yüksek seviyeleri için çalışmazdan önce bunlarla başa çıkılmalıdır.

YT: *Çok teşekkürler. Peki, bir sonraki soru aşında sadece sanat eserleriyle sınırlı değil ama şöyle sorayım: İnsanlığın sanat eserleriyle kendini ifade ediş sürecine baktığınızda bunlarda bir evrimleşmenin izlerini, işaretlerini görüyor musunuz? Özellikle de çağdaş sanat eserlerinde?*

CW: Bana yine, sunumum sırasında ele alamayacağım bir konuda soru sordunuz, bu konuda konuşma fırsatı çıktığına sevindim çünkü sunum sürem sonuna geldiğimde modern sanata değinememiş olacağım.

YT: *Ben de bu soruyu, bu söyleşi dergimizde yayımlandığında yanıtınızı rahatça okuyabilelim, diye düşünerek sormak istemişim.*

CW: Yine de biraz eski olan bir

örnekle başlayayım: empresyonizm. Empresyonizm öncesinde resim sanatının büyük kısmı fotoğrafik gerçekçilik üstüne odaklıydı, yani şeyler tam olarak oldukları ve tabii, ressamın gözüne göründükleri gibi resmedilmekteydiler. Bilimin, o dönemin insanlarına dünyanın olduğu haliyle anlaşılabilmesinin ve de yeterince gözlem yaparak, yeterince bilimsel veri toplayarak her şeyin bir sonraki anda ve ondan sonraki anda nasıl olacağını tahmin edebilmenin mümkün olduğunu söylediği bir dönem için son derece iyi bir sanat türüydü bu. Bunu anlatmanın kısa yolu: kurgulu düzenek evreni. Yani başlangıç noktalarını biliyorsanız, her şeyin nerede sona ereceğini de bilirdiniz.

Sonra, rölativite gibi teorilerin geliştirilmesi, Dünya'ya ve evrene dört boyutlu bir matrizen bakmanın mümkün olduğu fikrinin başlangıcı ve de gözlemediğiniz şeyin siz bu gözlemi yaparken nerede olduğunuzu ve ne aradığınıza bağlı olması vb. görünen şeylerin ne oldukları algısı üstünde büyük bir etki yaptı. Bu bir tür algılama değişimidir. Çok büyüktü. Tıpkı, Dünya merkezli evren fikrinden Güneş merkezli evren anlayışına geçiş kadar büyük.

Ve sanırım, sözünü ettiğim bu algılama değişimi bir sonraki aşama için de geçerli. Popüler kültür hala bunu işliyor, bilim hala bunu işliyor ve kesinlikle, sanatta da bu değişimi işlemeye devam ediyoruz.

YT: *Yani hepimiz için hala umut var. Peki, "Ramtha Fenomeni" başlıklı bir makale yayınlamıştınız. Kanallaşma, medyomluk gibi tezahürler ile ilgili araştırmalarınız temelinde siz, bir ressam*

olarak ilham alma sürecinizin medyomluk ya da kanallaşmaya benzer olduğunu düşünüyor musunuz?

CW: Kendi sanat çalışmalarımın bir kişilik olarak adlandırılabilir bir tutarlılığa sahip bir varlık tarafından ilham edildiğini sanmıyorum. İlham kaynağımın illa ki bir adı olmazdı. Sanırım aldığım ilham daha çok gestalt veya paradigma diyebileceğiniz bir şeyden geliyor. Bilimsel yayınları okuyorum, bu yayınlarla ilişkili çizimlere bakıyorum ve ardından sokağa çıkıp gözümün önündeki şeylere bakıyorum ve, "Ah, şu şey bana şu şeyi hatırlatıyor," derken bazı fikirler ediniyorum ve bazen bu fikirler, ben onları sanat çalışmalarımı olarak tezahür ettirmeden önce yıllarca içimde kalıyor. Bazen uygun malzemeleri bulup bir araya getirmem uzun sürüyor, bazen de biçimlerin birbirleriyle ilişkisi gibi ayrıntılar üstünde

çalışmam uzun yıllar alıyor. Neye benzemesi gerektiğini bir seviyede biliyorum ama bunu tam olarak yapamadığımı, onun tam olarak olması gerektiği gibi ortaya çıkmadığını görüyorum. Zaman alabilir ama orada olduğunu da bir yandan biliyorum.

YT: *O orada ve er geç ortaya çıkıyor.*

CW: Evet, evet. Ortaya çıkmalarını çok istediğim ama şu an erişemediğim malzemeler gerektiren ya da ölçüğü büyük olduğu için en azından içinde duracağı bir mekan gerektiren pek çok sanat projem var.

YT: *Belki de henüz icat edilmemiş malzemeleri bekliyorsunuz.*

CW: Bazı durumlarda, evet. Ama mesela, bakın, uzun zamandır iki boyutlu, duvara asılabilecek türden çok sayıda sanat çalışması yaptım. Ama çalışmalarımın büyük kısmı boyutların yansıtılmasıyla ilgili; ancak dört boyutlu veya beş, altı boyutlu uzayda algılanabilecek olan nesnelerin temsilleri. Ve bunları iki boyutta yapmak oyuncaklı bir iş. Dolayısıyla, projelerimi gerçekleştirme sürecinde karşılaştığım zorluklardan biri bu. Bunları üç boyutlu yapmak da oyuncaklı olabilir ama daha az oyuncaklı olacaktır. Bazı ahşap heykeller yaptım, metallerle çalışma başlangıcındayım ama aklımda beton ile yapılabilecek birkaç proje de var. Biri, çeşitli biçimler oluşturacak şekilde beton bloklar kullanmak ama şu an gidip bir dükkandan farklı açıda kenarları olan beton bloklar almaya kalkışsanız, mevcut açılar o şekilleri oluşturmaya uygun değil. Dolayısıyla ya bu beton blokları kendim yapmalıyım ya da sipariş edip yaptırmalıyım. Gördüğümüz gibi, o parçalar hala zihnimin içinde bir yerlerde.

YT: *Umarım, dışarı çıkmaları için fazla beklemek zorunda kalmayız. Bu söyleşi için size çok teşekkür ederim. Son olarak, Ruh ve Madde Dergisi okularına, neler söylemek isterdiniz?*

CW: İhtiyaçlar hiyerarşisi konusunda tekrar dönerek şöyle demek isterim: Eğer yüksek bir spiritüel deneyim edinmeyi amaçlıyorsanız, yakın çevrenize dikkat kesilmeyi unutmayın. Kendi ortamınızın tam anlamıyla içinde olmak daha derin bir deneyim edinmenin ve daha yüksek bir spiritüel deneyime ulaşmanın iyi bir yoludur.

Benim için bu yol, bahçemde zaman geçirmek, ormanda yürümek, dağa tırmanmak, sahilde yürümektir. En iyi eserlerimden bazılarını doğada yaptım.

Söylemek istediğim şey şu: Uygulamalarım aşkın alemlerde değil de, daha çok günlük dünyanın günlük deneyimleri içinde gerçekleşiyor.

YT: *Yani, ayağımız yere basmalı!*

CW: Evet, ayağımız yere basmalı!

YT: *Okurlarımız adına size çok teşekkür ediyorum.*

CW: Ben teşekkür ederim. □

Sinan Meydan Bizlerleydi...

ÜNİVERSİTE yıllarından beri Atatürk ve yakın tarih üzerinde çalışmalar yapan Sinan Meydan, 9 Şubat 2010 Salı günü "Atatürk ve Kayıp Kıta Mu" isimli konferansıyla Bilyay Vakıf merkezindeydi. Atatürk'ün Mu uygarlığı hakkındaki araştırmalarını dinleyicilerle paylaşan Sinan Meydan'a verdiği bilgiler ve keyifli sunumundan dolayı teşekkür ederiz.

Sinan Meydan, 1993 yılında girdiği İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünden 1997 yılında mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Anabilim Dalında mastır yaptı.

Atatürk ve Kayıp Kıta Mu,
Köken: *Atatürk ve Kayıp Kıta Mu*
2, *Atatürk ile Allah Arasında*,
Nutuk'un Deşifresi, *Atatürk'ün Gizli*
Kurtuluş Planları - Parola Nuh, *Sarı*
Lacivert Kurtuluş adlı kitapları
olan yazar, ayrıca bir özel öğretim
kurumunda "Yakın Tarih"
dersleri vermektedir.

Ücretsiz Konferans

RÜYA ÇALIŞMASI: Rüyalarımızdaki Sembolleri Anlamak ve Haberci Rüyalar

Alejandro Parra

1 Nisan 2010 Perşembe, Saat: 19:30-21:00
Bilyay Vakfı Konferans Salonu

Arjantinli psikolog Alejandro Parra, Universidad Abierta Interamericana'da psikoloji okumuş ve aynı üniversitede öğretim görevlisi ve araştırma asistanı olarak görev yapmaktadır.

Parapsikoloji, rüya çalışması, medyomluk araştırması üstüne terapi grupları yönetmekte ve paranormal/spiritüel deneyimler yaşayan psişikler ve medyomlar ile klinik ortamda (danışmanlık) atölye çalışmaları düzenlemektedir.

1994'te kurulan Paranormal Psikoloji Enstitüsü (IPP) başkanı olan Parra, bu eğitim merkezini paranormal ve anormal olayların bilimsel incelenmesine adanmıştır.

Arjantin Paranormal Psikoloji Dergisinin (Revista Argentina de Psicología Paranormal) editörlüğünü de yapmıştır.

Parapsikoloji Derneğinin üyesi ve uluslararası elçisi; Parapsikoloji Vakfının uluslararası üyesi, Arjantin Bilimsel Keşif Derneğinin üyesidir. Ayrıca Avrupa'da ve Brezilya, Şili ve Meksika gibi Latin Amerika ülkelerinde kurulmuş olan pek çok parapsikoloji enstitüsünün de üyesi ve takipçisidir.

Aralarında *Fenómenos Paranormales* (Paranormal Fenomenler, Kier, 2003), *Sueños: Como Interpretar sus Mensajes* (Rüyalar: Mesajlarını Anlamak, Kier, 2005), *Psicología de las Experiencias Paranormales* (Paranormal Deneyimlerin Psikolojisi, Akadia, 2006); ve *El Mundo Oculto de los Sueños* (Rüyaların Gizli Dünyası, Kier, 2009) adlı eserlerinin de bulunduğu pek çok kitabın yazarıdır.

Vakıf Merkezi: Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmaızı No:4 D:6 Beyoğlu
Tel: (0212) 243 18 14 Fax: (0212) 252 07 18

Not: Sunum sırasında çeviri yapılacaktır. Geç kalınmaması rica olunur.

Kişisel ve Ruhsal Gelişim Rüyaları, Psişik Rüyalar ve Bunlarla Çalışmak

Alejandro Parra

YAZILI TARİHİN başlangıcından beri insanlar rüyalarını gözlemlemiş ve rüyalarında bir anlam, bilgelik ve rehberlik kaynağı bulmuşlardır. Yüzyıllar boyunca rüyaların ruhsal bir olay, Tanrı'nın bir lütfu veya sıradan olanın ötesindeki bir kaynaktan gelen bir armağan olduğu varsayıldı. Ve hem Doğu'da hem de Batı'da büyük dinlerin hepsinde ve çoğu irili ufaklı dinde bir ruhsal uygulama olarak kabul edildi. En ilkelinden en uygar kültürlerde pek çok dinsel ve ruhsal uygulamada rüyalar holistik bir olay, bireyin bütünselliğini yansıtan bir deneyim olarak görüldü. Bazen, tıpkı kutsal metin ve şamanik geleneklerinde olduğu gibi, rüyalar yalnızca rüya görene değil, rüyanın ait olduğu tüm topluluğa faydalı olarak görüldü.

Buna rağmen, rüya çalışması uygulaması belki de rüya yorumu Kilise'nin gözünde ruhsal bir etkinlikten çıkıp bir batıl inanç etkinliğine dönüştüğü içindir ki, son yüzyıllarda Hristiyanlar arasında resmi Kilise tarafından teşvik edilmemektedir. Beşinci yüzyıla gelindiğinde, pek çok Hristiyan, rüya çalışmasını artık kendi ahlaki ve ruhsal gelişimleri için değil de, talih tahminleri ve maddi hedeflerini ilerletmek için kullanmaktaydı. Denildiğine göre, "Pek çok Hristiyan artık Tanrı-hayatıyla değil, iyi bir hayatla ilgiliydi." Böyleyken bile, rüya çalışması bu yüzyıllar içinde bazıları Roma Katolik Kilisesi tarafından aziz ilan edilen kutsal Hristiyan erkekler ve kadınlar tarafından uygulanmaya devam etti. Rüya çalışması uygulaması tıpkı Hristiyan Kilisesinin ilk beş yüzyılı boyunca olmuş olduğu gibi şimdi, günümüz nesli içinde, Hristiyan ruhsallığı içinde yeniden bir yer bulmaktadır.

Ruhsallığı "nihai değerler ışığında olma ve eylemde bulunma yolu" olarak tanımlamaktayım. Bu tanıma göre, ruhsal ve değer amaçlayan varlıklar olma doğası gereğince herkes potansiyel bir ruhsallığa sahiptir. Nihai değerleri bilinçli veya farkındalık dışı, sağlıklı veya yıkıcı olabilir. Buna göre, bu değerler üstüne inşa edilen ruhsallık da net veya akıl karıştırıcı, sade veya

karmaşık olabilir. Ruhsal yolun bir “teknisyeni” olma işimin bir kısmı, ruhsallıklarını ışığa çıkartmalarında insanlara yardımcı olmaktadır.

Deneyimlerim aracılığıyla rüyaların nihai değerlerinizi netleştirmenize ve bu nihai değerlere uyarak yaşamınıza yardım edebileceğini öğrendim. Bu değerleri netleştirmek ve bunlara uyarak yaşamak, bilinçli hale gelme sürecinin önemli bir parçasıdır.

Bilinç ruhsallıkta çok önemli bir terimdir ama tanımı hakkında bir fikir birliği yoktur. Bazılarına göre, bilinç farkındalığa, algılara, düşüncelere ve hislere gönderme yaparken bazılarına göre ise niyeti ve iradeyi ima etmektedir. Strephan Kaplan Williams ve Louis Savary *Dreams and Spiritual Growth* (Rüyalar ve Ruhsal Gelişim) adlı kitaplarında bu terim için sade ve açık bir tanım yapmışlardır: “Bilinç farkındalık *arti* uygun eylemdir.” Bu tanıma göre, günlük yaşamınızda bir biçimde eyleme dökülmedikçe bir içgörü asla tam anlamıyla bilinçli hale gelmez.

Meditasyon veya rüya çalışması gibi ruhsal uygulamalar kendi iç kaynaklarınızla temasa geçme yollarıdır; bu kaynaklardan çıkan içgörüler geri getirilip olağan günlük yaşam seçimlerinizle bütünleştirilebilir. Ruhsal uygulamanın esasen -yukarıda tanımlandığı gibi- bir bilinç meselesi olduğuna ve de bir ruhsal uygulamanın, ancak açığa çıkardığı içgörüler ve armağanlar sizin hayatınızda bedenlendiğinde tam olduğuna inanıyorum.

Örneğin, Maria adlı kırk yaşında bir kadın rüyasında ikiz doğurduğunu görmüştü. Biri çok sevilen ve sağlıklı bir bebekken, diğer bebek

Alejandro Parra

unutulmuştu. Yalnızca unutulmakla kalmamıştı; çocuk açtı ve kafası da bir biçimde ek yeri olmayan altından bir maskeyle tamamen kapalıydı.

Bu rüya Maria adına herhangi bir karar vermedi veya seçim yapmadı. Aksine Maria rüya tarafından açığa konan verilere ve rüya çalışmasına dayanarak, hayatının unutulmuş ve maskelenmiş kısımlarını beslemekle ilgili seçimler yaptı. Bir seviyede, rüyaların çoğu hayatınızda neler olduğunu mecazi yoldan açığa vurmakta ve mevcut durumu taze bir ışık altında sergilemektedir ki, buradan hareketle ruhsal açıdan büyüyebilirsiniz. Ruhsal uygulamada, uyanan ego içgörüyü eylem seviyesine çıkartarak bilinçli hale gelir. Rüyaları ve rüya çalışmasını sahici bir ruhsal uygulama olarak kullanırken, ego üstünde düşünmenin ve seçim yapmanın yerine *başka hiçbir şey* geçmez.

Neredeyse tüm geleneklerde, ruhsal uygulama disiplini hayatınıza sokmanın amacı hedeflerinizin ve daha yüksek yaşam amaçlarınız çizgisinde yaşamaktır. Dolu ve tam bir yaşam kararı sıklıkla ruhsal uygulama anları sırasında çarpıcı bir netlikle deneyimlenir. Rüya çalışması sırasında

Maria, rüyasındaki unutulmuş ve aç çocuğun öfkeli ağlamasının hayatını daha tam ve bütün yaşaması için açık bir çağrı olduğunu, ayrıca gerekeni yapmak için içsel güce sahip olduğunun bir göstergesi olduğunu fark etti. Ruhsal gelişim açısından rüya çalışmasının amacı, diğer ruhsal uygulamalarda olduğu gibi, saklı potansiyelleri ortaya çıkartmak ve onları uyanıkken yaşadığınız hayatla bütünleştirmek, yani onları bilince çıkartmak üzere kendinizin en derin kaynaklarına temas etmektir.

Rüyalar ve Ruhsallık Hakkında Bazı Önermeler

İŞTE, rüyalara ve ruhsallığa dair benimsediğim birkaç önerme veya

varsayım. Pek çoğunuz rüyaları başka açılardan da incelemiş olabilirsiniz. Bir psikolog, bir hekim, bir nörolog veya başka bir meslekten biri olarak bu önermeleri benimsemiyor olabilirsiniz; bilimde bazı çelişen önermeleri bile benimsemek garip bir durum değildir. Örneğin, iki psikiyatr duyguların işlevine dair çelişen önermeleri benimsemiş ama buna rağmen, insanlara yardım etmekte başarılı olabilirler. Veya iki fizikçi fiziksel evren hakkında çelişen varsayımlara sahiptir ama her ikisi de fiziksel gerçekliği tarif etmek için geçerli matematiksel denklemler oluşturabilirler. İnsanlar birbirini dinlediği sürece, birbirinden öğrenebileceklerinin kesin olduğuna inanıyorum. Ruhsal alemin bir teknisyeni olarak, rüyaların ve rüya çalışmasının ruhsal unsurlarına odaklanmaktayım.

1. *Rüya “ben”i genellikle sembolik ve/veya mecazi dil ile temsil edilir.* Rüyalarınız bazı açılardan evrensel bir dilde konuşabilir, bu durumda yalnızca size değil, daha büyük bir topluluğa da ait olabilir. Başkaları sizin rüyanızda kendileri için bilgelik bulabilirler. Maria'nın altın maske rüyasını anlatışını dinleyen pek çok kişi de hayatın içinde maskeler takarak doluştıklarını kabul edebilmişlerdi. Mecaz ruhsallığın hakim lisanıdır. Rüyalar uyanık egonun -kişiliğin seçim yapan kısmının- üstünde karar vermeye çağrıldığı seçimler ve kararlar için holistik verileri mecaz biçiminde sağlar.

2. *Rüya, diğer pek çok şey olmakla birlikte, ruhsal bir olaydır.* Pek çok kişi rüyayı “ruh varlığının sesi” olarak adlandırmaktadır. Rüyanız sizin -ve başkaları- için insan ruhu düzeyinde mevcut olan seçenekleri sembolik yoldan temsil etmektedir. Maria kendi becerikliliğini, rüyasında telefon ettiği ve gelip maskeyi çıkartmayı kabul eden demirci sembolü ile keşfetti. Rüya çalışmasının bir sonucu olarak, günlük yaşamda taktığı duygusal maskeleri çıkartmasına yardımcı olması için bir terapist ile çalışmaya karar verdi.

3. *Rüya, şifa ve bütünlük sağlayabilir.* Bu, rüyanın sizi kendi nihai değerlerinizle temasa geçirmesi amacının bir parçasıdır. Sizi kendi gelişiminize dahil edebilir. Maria tüm bir kişi haline gelebilmesinden önce, altın maskenin çıkartılması gerektiğini fark etti. Başkaları da onun rüyasından kendileri için bilgelik ve şifa verici içgörüler elde ettiler.

4. *Rüya, enerji veya içgörü açığa çıkartır.* Rüyanın içgörülerini uyanırken sürdürdüğünüz hayata taşımanız ve bunları bilinçli düzeyde verdiğiniz kararlarla bütünleştirmeniz mümkündür. Bazen, uyanırken egonun nihai değer sıralaması işlevsiz veya çelişkilidir. Bu olduğunda, en derin benlik muhtemelen sorunu rüyalarda açığa vuracaktır. Örneğin, Maria rüyasının üstünde çalıştıkça ailesi tarafından yetişkin yaşamının büyük kısmını bir maskenin ardında yaşamaya zorlanmasından dolayı duyduğu kendi öfkelerini tanımaya başladı ve duygusal açıdan dürüst bir hayata başlamak istediğini fark etti.

5. *Rüyalar ego ile en derin benliğiniz arasındaki ilişkinin kurulmasını sağlayabilir.* Ruhsal teknisyenin bakış açısından, rüya çalışması ego ile en derin içsel benlik arasındaki bir iletişim hattını kurmanın ve kullanmanın bir yolunu sunmaktadır. Carl Jung'a göre, bu benlik bilinçli ve bilinçdışı yaşam deneyimlerinin hepsinin merkezi ve bütünleştiricisidir. Ego ile bu içsel benlik arasında bir ilişki kurmak belki de kendinizi ruhsal olgunluğa ilerletmedeki en önemli görevinizdir.

6. *Rüyalar bir yanıt olarak değil de, bir soru olarak incelendiğinde çok daha güçlüdür.* Ruhsal gelişimin ışığında bakılınca, herhangi bir ilişkide ama özellikle de ego-benlik ilişkisinde gelişmeyi bir soru, bir komuttan çok daha etkin biçimde davet edebilir. Sorular bilinci uyandırır. Maria, rüyasındaki altın maskenin pek çok soruya yol açtığını keşfetti: “Sahip olduğum bu diğer çocuğu nasıl unuttum? Altın maske bu

çocuğun başına nasıl takıldı? Bazen bu maskenin benim için değerli olduğunu görüyor muyum? Bu maskeyi çıkarmamda bana hangi meslek uzmanları yardım ederdi?”

7. *Rüya çalışması olmaksızın rüyalar eksiktir.* Ruhsallıkta rüya bir armağandır ve rüya çalışması ise o armağan ile yaptığımız şeydir. Tıpkı bir armağan gibi rüya da açılmalı, kullanılmalı ve değer verilmelidir. Bir rüya sıklıkla evrensel dilden konuştuğu ve rüyayı görenin yanı sıra başkalarında da anlayışlar tetiklediği içindir ki ben, rüya çalışması bir çalışma eşi veya küçük bir grupla birlikte yapıldığında rüyanın armağanlarının zenginliğinin çok daha tam olarak tanınabileceğine inanıyorum. Bununla birlikte, rüyanın şifa veren içgörüsünü gerçekleştirmek rüya görenin görevi olarak kalır.

8. *Rüyaların ve rüya çalışmasının amacı sizi daha yüksek bilinç düzeylerine çıkartmaktır.* Yani farkındalık artı uygun eyleme. Maria maske rüyasının sonraki on yıl boyunca rüya çalışmasından faydalanmaya devam edecek kadar muazzam bir derinlik ve anlam içerdiğini gördü. Kat kat maskeler takmış olduğunu ve bir katı kaldırdıkça altında bir başka maske olduğunu keşfetti.

9. *Rüya çalışması rüyanın enerjisini ve içgörüsünü günlük yaşama aktarmanın bir yolunu sunar.* Sigmund Freud’a göre rüyalar bilinçdışına giden kral yoluydu. Bilinçdışı alem kaynamakta olan bir enerji kazanıyordu ve rüyalar bu enerji kaynağına giden yolu göstermekteydi. Freud’un takipçisi olan Carl Jung’a göre, rüyalar bilinçdışı alemdeki farklı

ve uyanıkken sürdürdüğümüz hayatta kullanabileceğimiz enerji türlerini semboller kullanarak açığa vurmaktaydı. Jung bu enerji kaynaklarına arşetipler adını verdi. Jung’a göre, arşetipler enerjisi bir yerden başka bir yere taşıyan bir elektrik kablosundaki sayısız elektrik teli demeti gibi enerji demetleriydiler. Rüyalar ve rüya çalışması bu ruhsal enerjileri açığa çıkarmak için kullanılabilir. Maria altın maske rüyası üstünde her çalıştığında, maskesini bir kenara bırakmasına yardımcı olan günlük seçimler yapmak için enerji buldu.

Batı geleneğinde ruhsal enerjiler, erdemler (*virtues*) olarak adlandırılmıştır. (Latince *virtus*, enerji anlamına gelir.) Doğu geleneklerinde bu enerjiler *şakralar* denilen ruhsal enerji merkezleriyle ilişkilendirilir. Ruhsal enerjiler arasında yaratıcılık, yaşamın aktarılması, öz-farkındalık, cesaret, bağışlayıcılık, empati, irade gücü, bilgelik, anlam, tefrik, birlik, vizyon ve kozmik bakış açıları vardır.

Rüya Görevleri

PEK ÇOK KİŞİ rüyalara onlarda yalnızca anlam bulmanıza yardımcı olacak şekilde yaklaşmaktadır; böylece rüyanızın ne anlattığını keşfettiğinizde sorunun çözülmüş ve sürecin bitmiş olduğu düşünülür. Rüyalara yönelik belirli yaklaşımlarda ise burada durmak yeterli görülmez. Ama yaşama tarzınızı ve eylemlerinizi nihai değerleriniz ışığına görmeyi içeren ruhsal uygulamada, rüyaların ve rüya çalışmasının amacı bilinçtir: farkındalık artı uygun eylem.

İşte bu nedenle, rüya çalışmasındaki

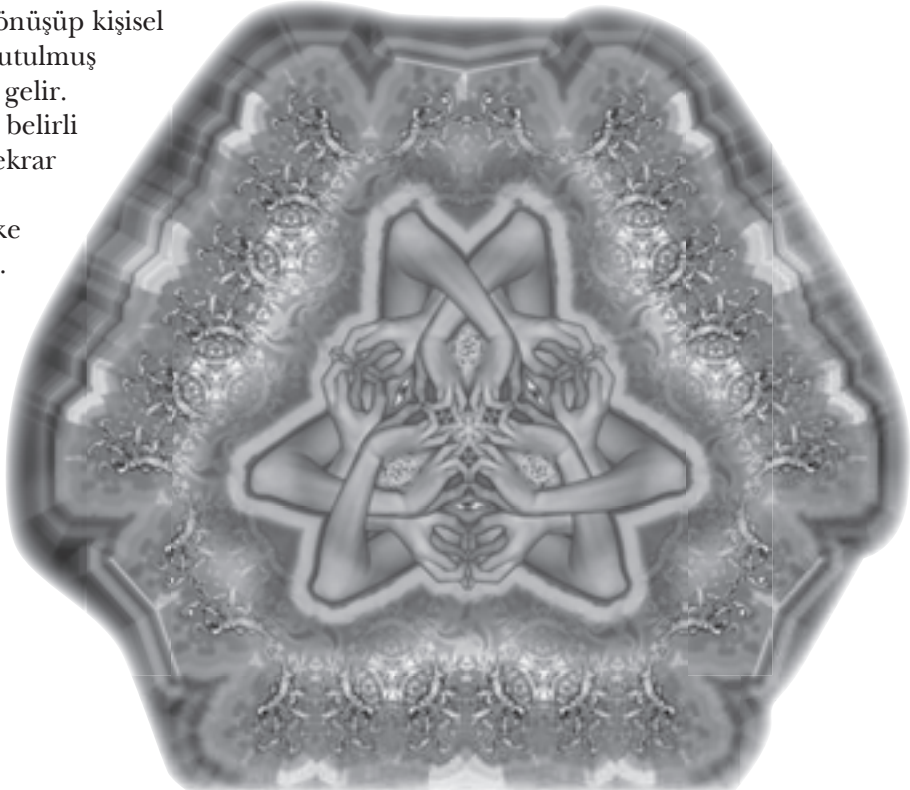
son adım rüyanın enerjisini ve içgörüsünü seçimlere ve eylemlere dönüştürmektir. Bu aşamada, rüyanın enerjisi ve içgörüsü üstünde derinden düşündükten sonra dünyada yaşamak ve eylemde bulunmak üzere seçimler yapmak egoya kalır. Bunu yapmanın en kolay ve en etkili yolu, rüyanın enerjisini canlı tutmak üzere gerçekleştirilebilecek bir olası rüya görevleri listesi oluşturmak ve sonra da bu görevlerden bazılarını seçip onları gerçekleştirmektir.

Neden bunları gerçekleştirmek gereklidir? Rüya da açığa çıkan enerjiyi kullanmazsanız, bilinçdışına geri dönecek ve artık kolayca kullanıma hazır olmayacaktır. Kaçımız hayatlarımıza dair önemli olduğunu gördüğümüz içgörüler edinip bu konuda bir şey yapmaya niyetlenmiş ama bu içgörüler somut görevlere dönüştürememiştir? Sonuç olarak, hayatlarımız asla değişmedi. O büyük içgörüler kısa süre sonra belli belirsiz bir anıya dönüşüp kişisel günlüğümüzün unutulmuş birkaç satırı haline gelir. Maria yıllar içinde, belirli dönemlerde onu tekrar hatırlayıp üstünde çalışarak altın maske rüyasını canlı tuttu.

Dahası, böyle görevlerin başarılması rüyanın enerjisini canlı tuttuğu gibi büyümesini de sağlar. Maria armağanını daha sık kullandıkça, daha çok enerji

onun için kullanılabilir hale geldi. Bu ilke yaşamın her alanında geçerlidir: Kaslarınızı daha çok çalıştırdıkça, daha çok güçlenirler ve daha çok enerji sizin için kullanılabilir hale gelir. Rüya enerjisini canlı tutmak için kendinizi daha çok disipline ettikçe, ona daha çok erişim elde edersiniz. Rüyanız ise yaşamınızdaki önemli bir meseleyle yüzleşme cesaretiniz olduğunu size açıklıyorsa, bu enerjiyi canlı tutmak ve cesaret egzersizi yapmanızı sağlayacak bir dizi görev belirleyin. Böyle yaparak, yalnızca o meseleyle değil, gelecekte ortaya çıkabilecek meselerle de yüzleşmek üzere cesaret geliştireceksiniz.

Rüyanın enerjisini canlı tutmak üzere kullanabileceğiniz üç farklı rüya görevi vardır. İlki *Rüya Çalışması Görevleri*'dir, yani rüya veya içindeki bir sembol tarafından açığa çıkartılan enerjiyi netleştiren ve besleyen

teknikler. Rüya çalışması görevleri rüya sembolleri üstündeki durup düşünmeyi, bir rüya figürü ile diyaloga geçmeyi, bitmemiş bir rüyayı bir sonuca bağlamayı ve bir rüya imgesini somutlaştırmak için sanat çalışması yapmayı içermektedir. Örneğin, Maria kendi rüyasındaki maskeyle, iyi bebekle, unutulmuş bebekle ve de demirci ile diyaloga girişti ve hepsi de ona bilgeliği sağladı. Ayrıca, Jung'un kitaplarında "maske" ve "persona" terimlerinin anlamlarını inceledi.

Rüya görevlerinin ikinci türü *Kişilik Görevleri*'dir. Bunlar rüya enerjisini canlı tutmak için siz, rüya çalışması eşiniz veya ruhsal teknisyen rolünü üstlenen biri (bir şaman, ruhsal eğitmeniniz veya dinsel grubunuzdan biri gibi) tarafından önerilebilecek *işsel faaliyetler*dir. Maria toplum içinde altın maskesini halen takmakta olduğu yerlerin ve de maskenin hayatında neleri azalttığına bir listesini yaptı. Hatta bir maske yapım atölyesine kaydoldu.

Rüya görevlerinin üçüncü grubu *Dış Yaşam Görevleri*'dir. Bunlar rüya enerjisini canlı tutmak için siz veya rüya çalışması eşiniz tarafından önerilebilecek dışsal faaliyetlerdir. Dış Yaşam Görevleri içinde diğer insanları ya da yaptığınız işi ilgilendiren eylemlere girişmek yer alabilir. Rüyanız cesaretinizi artıracak enerjiye sahip olduğunuzu açığa vurduysa basit bir iddiacılık eylemini uygulamayı veya arkadaşlarınız içinde kendinizi savunmayı veya bir şirkete şikayet mektubu yazmayı seçebilirsiniz. Maria yalnızca psikoterapiye girmekle kalmadı, maske olmadıkça öfkeli ve eleştirici görünebileceğini de fark etti; böylece aşına olmadığı bu hisleri

hoşgörmeyi ve bunları toplum içinde uygun biçimde bilinçli ifade etmeyi seçerek maskesini gerçekten de çıkartıyor olduğunu doğrulaması olarak kullandı. Bu üç rüya görevi türünün birbirini nasıl destekleyip zenginleştirdiğine dikkat ediniz.

Rüya görevlerinin hedefi enerjiyi tüketecek değil, canlı tutacak görevleri seçmektir. Dolayısıyla, sınırlı bir zaman içinde tamamlayabileceğiniz ve başarabilme ihtimaliniz çok olan görevleri seçmelisinizdir. Başarı başarıyı doğurur ve rüya enerjisinin başarılı bir ifadesi büyük ihtimalla o enerjiyi canlı tutacaktır. Sizi motive edecek ve sürece aktif katılımınızı sağlayacak bir dizi başarı edinmek en iyisidir.

Rüya çalışmasının son yıllarda ruhsallığa çıkış açan bir katkıda bulunduğu inanıyorum. Aslında rüya çalışması, hemen herkesin bir derece yetkinlikle öğrenebilen bir rüya uzmanı gibi başka birine bağımlı olmaksızın etkin biçimde kullanabileceği bir ruhsal egzersizdir. Çok yönlü ve uyarlanabilir olduğunda bireysel, çalışma eşleriyle ve küçük rüya çalışması grupları içinde kullanılabilir.

Her gece rüya gördüğümüz içindir ki, ruhsal gelişme için malzeme kıtlığı asla söz konusu değildir. Öte yandan, rüya çalışmasına takıntılı biçimde bağlanmış hale gelmenin de bir gereği yoktur. Bunu takıntılı bir tarzda yapmadan, düzenli olarak kullanabilirsiniz. Her gün yapmanız gerekmez. Rüya kaynaklarınızı araştırmaya girişmeyi her seçişinizde, en derin işsel benliğiniz size gerçek potansiyelinizi gerçekleştirmede yardımcı olacaktır. □

ÖYKÜ

Mesele Kuyumcuyu Bulmak!...

VAKTİYLE bir bilge hoca yıllarca, yanında yetiştirdiği öğrencisinin seviyesini öğrenmek ister. Onun eline çok parlak ve gizemli görüntüye sahip iri bir nesne verip: "Oğlum," der, "Bunu al, önüne gelen esnafa göster, kaç para verdiklerini sor, en sonra da kuyumcuya göster. Hiç kimseye satmadan sadece fiyatlarını ve ne dediklerini öğren, gel bana bildir."

Öğrenci elindeki ile çevresindeki esnafı gezmeye başlar.

İlk önce bir bakkal dükkanına girer ve, "Şunu kaç para alırsınız?" diye sorar.

Bakkal parlak bir boncuğa benzettiği nesneyi eline alır; evirir çevirir; sonra: "Buna bir tek lira veririm. Bizim çocuk oynasın," der.

İkinci olarak bir manifaturacıya gider. O da parlak bir taşa benzettiği nesneye ancak bir beş lira vermeye razı olur.

Üçüncü defa bir semerciye gider: Semerci nesneye şöyle bir bakar, "Bu," der, "benim semerlere iyi süs olur. Bundan kaç dediğimiz süslerden yaparım. Buna on lira veririm."

En son olarak bir kuyumcuya gider. Kuyumcu öğrencinin elindeki görünce yerinden fırlar. "Bu kadar değerli bir pırlantayı, mücevheri nereden buldun?" diye hayretle bağırır ve hemen ilave eder. "Buna kaç para istiyorsun?" Öğrenci sorar: "Siz ne veriyorsunuz?" "Ne istiyorsan veririm."

Öğrenci, "Hayır, veremem," diye taşı almak için uzanınca kuyumcu yalvarmaya başlar:

"Ne olur bunu bana satın. Dükkanımı, evimi, hatta arsalarımı vereyim."

Öğrenci emanet olduğunu, satmaya yetkili olmadığını, ancak fiyat öğrenmesini istediklerini anlatıncaya kadar bir hayli dil döker.

Mücevheri alıp kuyumcudan çıkan öğrencinin kafası karmakarışıktır. Böylesi karışık düşünceler içinde geriye dönmeye başlar. Bir tarafta elindeki nesneye yüzünü buruşturarak bir para verip onu oyuncak olarak görenler, diğer tarafta da mücevher diye isimlendirip buna sahip olmak için her şeyini vermeye hazır olan ve hatta yalvaran kişiler...

Bilge hocasının yanına dönen öğrenci, büyük bir şaşkınlık içinde başından geçen macerasını anlatır.

Bilge sorar: "Bu karşılaşmanın durumları izah edebilir misin?"

Öğrenci, "Çok şaşkınım efendim, ne diyeceğimi bilemiyorum, kafam karmakarışık," diye cevap verir.

Bilge hoca çok kısa cevap verir: "Bir şeyin kıymetini ancak onun değerini bilen anlar ve onun değeri bilen yanında kıymetlidir."

Her insanın hayatında varlığını ve değerini bilen, hisseden, fark eden kuyumcular mutlaka vardır. Mesele kuyumcuyu bulmaktadır... □

Dönüşüm Yolculuğu

Sonay Sunucu

NE KADAR güzel güler çocuk, saf, temiz, beklentisiz, endişesiz... Ne olur, neler olur da değişir bu güzel bakış? Öyle mi olması gerekir? Yaşanan doğal bir süreç midir? Yoksa engeller yaratan, temiz hedefleri için gelmiş insanı yolundan alıkoymaya baş koyan birtakım güçler mi vardır, zavallı insanın o anki donanımı ile fark edemeyeceği?

Çok büyük olumsuzluklar da yaşasa insan, yaşamı boyunca hep bir şeyler hisseder içinde. Bir fırsat bulup kendini hapsoldüğü karanlığın içinden dışarıya çıkarmaya çalışan, hiç bıkmadan usanmadan o bedene fisıldayan, "Sen bu değilsin, tüm bunları yaşamak zorunda değilsin, haydi aç gözlerini ışığa, gör gerçeği, o kadar da zor değil aslında," diyen bir kıpırtı...

Ne kadar anlamsız, rekabetler, sevgisizlikler, kırgınlıklar, gücenmeler ve daha bir sürü insan icadı olan ama insanın asıl kaynağı ile hiç mi hiç uyuşmayan, onun öz varlığının, ait olduğu birliğin ağırlıksız, şeffaf, huzurlu yapısı ile ters düşen tüm bu kavramlar. Ki bu öyle bir yapı ki, ne kelimeler yeter onu anlatmaya, ne bu bedendeki yürekler yeter onu hissetmeye... Zaten o yüzdendir ki insan hiçbir zaman rahat hissetmez kendini bu dünyasal tuzaklara düştüğünde.

Ne güzel bir başlangıçtır o; bir arayış başlar... Daha fazla dayanamaz insan, o ısrarlı sese kulak verir. "Acaba bir anlamı mı var tüm bu yaşadıklarımın?" diye sorar kendine. Evet, uyanma zamanıdır artık. Her şeye rağmen uyanmak; kendine rağmen, bağımlılıklarına, alışkanlıklarına, tutsaklıklarına, despotluklarına rağmen... Nasıl da direnir insan, hayır o değildir tüm bunları yapan ve diğerlerine de yaşatan... Çünkü kendisinin tamamen doğru olduğu illüzyonundadır; evet, bir şeyler yapmıştır o güne kadar ama hep bir sebebi vardır: suçlu o değil, yaşamdır.

Belki pek çok açıdan haklıdır haykıran bu insan. Evet, yaşamdır onu çoğu yerde zorlayan. Ama bilir artık, başka seçenekler de vardır aslında gözünün önünde duran, görmesini bilene, onu

kullanmak isteyene... Kendini kabul ettiğinde yaşadığı o müthiş hafifliği bu dünya üzerindeyken hiç hissetmediğini fark eder. Bu duygunun peşinde koşmaya başlar derviş gibi. Anlar artık bizlere geçmişte izler bırakan, yol gösterenlerin ne demek istediklerini, ne anlatmaya çalıştıklarını.

Hatırlamak ister, ne için bu maddesel düzen içinde bulunduğunu. Kendisinin ve tüm varlıkların mevcudiyetinin ne kadar özel ve gerekli olduğunu da anlar. Önce saygı, anlayış ve hoşgörüyü başlar etrafını kabul etmeye. Bir an gelir o tertemiz sevgi bağına hissederek; nasıl örmüştür bu kadar sağlam, bu kadar temiz, bu kadar yüce... Şükürle dolu gözyaşları süzölmeye başlar... Bu ne yüce bir histir, anlatmak, kelimelere dökmek mümkün değil.

Bambaşka bir yol uzanır önünde artık. Başını dimdik, ayakları yere sağlam basar. Sağlam gövdeli bir ağaç gibidir o. Rüzgarlar ne kadar sert de esse, dolu taneleri ne kadar kuvvetli de olsa, o köklerini çok derinlere göndermiş, varlığı ile pek çok varlığa yuva olmuş, bir sürü bedene nefes olmuştur hiç fark etmeden... Hedefleri farklı, bakış açısı farklı, umutları farklıdır. Giderek sağlamlaşır gövdesi, kökleri derinlere iner, dallarının uçları öz vatanına ulaşmaya çalışır, merak etmeyin buradayım ve vazifemi yerine mutlaka getireceğim der gibi... □

Negatif Karmaları Temizlemek Nasıl Mümkün Olur?

İsmet Yalçın

KARMA kelimesi birçoğumuzun aşınası olduğu bir kelime haline gelmiştir. Hint dilinden gelen bu kelime, aksiyon anlamına gelmekte olup artık günlük dilimizde sıklıkla kullanılmaktadır. Karma bütün hayatlarımızı kontrol eden bir sistemdir.

Hayatımızın akışı içerisinde yaptığımız en büyük mücadele, aslında negatif karmalarımızdan kurtulma mücadelesidir. Negatif karmalar gibi pozitif karmalar da vardır; onlar negatif karmalarımızın bizi daha hızlı terk etmelerine yarayacak olan imkanları taşırlar. Negatif karma, pozitif karma dediğimizde, enerjinin negatifliğinden, pozitifliğinden söz etmediğimizi bir kez daha hatırlayalım. Enerjinin veya sonuçlarının negatif veya pozitif diye yorumlanması veya ele alınması insan şuurunun bir işleminden başka bir şey değildir. Kısacası, bu sadece bizim dünyamızda böyle algılanmaktadır.

Eğer biz gerçekten epröv ya da yaşam tarzı olarak, çoğunlukla kendi aramızda sözleştiğimiz gibi, negatif tutumlar üzerinde uzmanlık yapmak istiyorsak, kısacası bunun için doğmuşsak; elbette aldığımız enerji, bizim edinmeye çalıştığımız uzmanlığa yardım eder. Kısacası, hayat planımıza uygun olarak bizim negatif tavra ve negatif işlemlere ihtiyacımız vardır. Bizim bu enerjiyi, negatif eprövlere içerisinde bulunmak zorunda olan varlığımıza hizmet bakımından negatife dönüştürmemiz gerekir ve o da mükemmel biçimde negatife dönüşür. Ancak bu maksat ve hedefimizin kendi tekamülümüzle alakalı birtakım bağlanmalar, odaklanmalar, takılıp kalmalar, takıntılar halinde tezahür etmesi bizlerde daha çok negatif karmalar şeklinde ortaya çıkmaktadır.

Negatif karmalar yanlış ya da isabetsiz hareketler tarzında ortaya çıkar. Her ne kadar karmanın hareketle ilgisi varsa da burada sözünü ettiğimiz hareket, fiziksel bir hareket değildir. Bu nokta önemlidir: Yaptığımız her fiziksel hareket bizde herhangi bir karmik sonuç meydana getirmez, yani alışkanlıklarımız eseri otomatik yapmış olduğumuz şeylerin bizler üzerinde herhangi bir karmik yükü yoktur çünkü orada herhangi bir maksat gütmeyiz, herhangi bir gayemiz yoktur, irademizi o yönde sabitlememişizdir. İrade beyanı olmayan şeyde kusur da bulunmaz. Ancak söz konusu hareket ve davranışları sistemli bir şekilde hep aynı tarzda yapmaya kalkarsak, belirli bir noktayı aştığımızda, bu kaçamak durumlar artık bizim için bir amaç haline gelir ve sonradan negatif karmalar tarzında karşımıza çıkar. Bunlardan kurtulmak ise, sanıldığı kadar kolay değildir.

Bu durum bizlere istediğimizden çok daha fazla ıstırap verebilir. Uzun süreli olan, tekrarlanan hastalıkların, ağır şoklar yaratan rahatsızlıkların büyük bir kısmı elbette, ilk bakışta mikroplara, kazalara, travmalara bağlıymış gibi gözükabilir.

Çünkü evrende bir vesile, yani determinizm içerisinde sebep olmadan sonuç ortaya çıkmaz. Hastalıklarımızın ve büyük salgınların arka planındaki sebeplerinin başında gelen özellik, negatif karmalardır.

Negatif enerji, varlığın önce astralinde yer tutar. Varlığımız beden ve ruh ilişkisinden doğan bir şuur alanıdır; hem maddeye ait, hem de ruha ait birtakım etki alanları vardır. Bu etki alanlarının hepsi, bir üçüncü aracı sistem içerisinde birbiriyle kaynaşmıştır; bu sisteme kendi terminolojimizde perispiri veya perispiritual etki alanı diyoruz. Perispiritual alanın fizik bedenle bağlantı kurduğu ve daha çok duyguların, heyecanların, kinlerin, nefretlerin yer tuttuğu bölge; negatif enerji ismini verdiğimiz dönüşüm yerinin ta kendisidir. Bunu fark edebilmek, anlayabilmek o kadar kolay bir iş değildir.

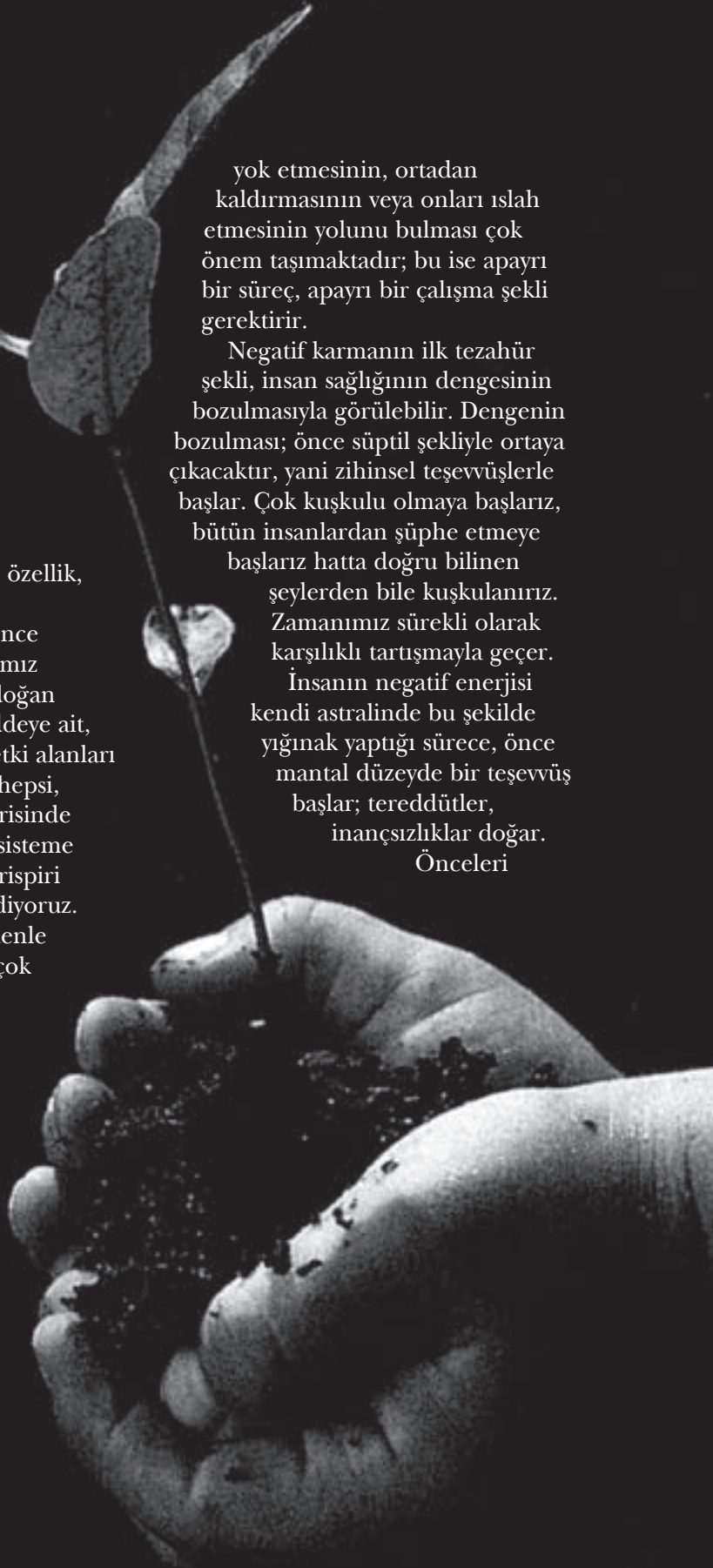
Bazı bilgileri kitaplardan okuyup öğrenmek bir çeşit korunma vasıtası olabilir ama aslında insanın kendi perispiritual bölgesindeki bu negatife dönüşüm alanlarını

yok etmesinin, ortadan kaldırmasının veya onları ıslah etmesinin yolunu bulması çok önem taşımaktadır; bu ise apayrı bir süreç, apayrı bir çalışma şekli gerektirir.

Negatif karmanın ilk tezahür şekli, insan sağlığının dengesinin bozulmasıyla görülebilir. Dengenin bozulması; önce süptil şekliyle ortaya çıkacaktır, yani zihinsel teşevvüşlerle başlar. Çok kuşkulu olmaya başlarız, bütün insanlardan şüphe etmeye başlarız hatta doğru bilinen şeylerden bile kuşkulanırsınız. Zamanımız sürekli olarak karşılıklı tartışmayla geçer.

İnsanın negatif enerjisi kendi astralinde bu şekilde yığınak yaptığı sürece, önce mantal düzeyde bir teşevvüş başlar; tereddütler, inançsızlıklar doğar.

Önceleri

mükemmelen inandığı konu hakkında her türlü kanıt bulmuş olmasına rağmen, bu kez o kanıtlar üzerinde ayrı ayrı kuşkuya düşmeye başlar. Çevresiyle arasındaki bozukluk artarak sürer, hatta çevresiyle ilişkileri kalmaz. Anlayış faktörü iyice dibe vurur; hoşgörüsüzlük başlar. Kavga dövüş, sınırlılık hali alır başını gider. Daha sonraları, bu negatif yapılanma artık yavaş yavaş sistematik bir şekilde fiili hale geçer, yani negatif eylemler devreye girer. Bazı varlıkların bu negatif eylemleri, belirli bir zaman içerisinde, vicdani bir gelişmeden geçmiştir, bu nedenle bu negatif eylemlerini tutup başkaları üzerinde deneyemezler. Ama kendi üzerinde denemeye başlarlar, örneğin intihara kalkışırlar. İnsan kendi varlığına, kendi fiziğine zarar vermeye başlar.

Kendisine bakmaz, sağlığını korumaz, kaza yapmaya kalkar. Başkalarının arabasının altına girer. Bir yerlerden düşmeye çalışır.

Sürekli sakarlık yapar, eline her aldığı şeyi düşürür kırar. Bu negatif dönüşümü kolayca aşmak için yapacağı bir şey yoktur; ister istemez herkesle bir çekişme, kavga halinde ve kuşku içerisinde.

Negatif Karmalardan Nasıl Kurtuluruz?

"İNSANLAR negatif yüklerden nasıl kurtulurlar? Bunun için ne yapmalılar?" sorusuna karşın vurgulamamız gereken bir konu var. 20. yüzyılın insanlarında özellikle bütün gençlerde, "Bunu nasıl yaparız? Bunun metodunu ver," tarzında, her şeyin teknik eğitimle, bilgiyle elde edilebileceğini düşünme eğilimi var. Eğitimle sevgi öğretilir mi? Eğitim ruhsal bir meseledir. İnsana önce ruhunu nasıl geliştireceğini öğrettiğimizde, sevgi bağlarının nasıl kurulduğunu görüveririz. Her şey eğitimle olmaz, her şey öğretimle olmaz; doğuşunda vardır, tekamülle olur. İnsan eğitimle kamil olmaz ama kendi kemalatının yollarını nasıl arayacağını öğrenebilir. Hangi taşlara basması gerektiğini eğitimle öğrenebilir ama o taşlara bastıktan sonra nasıl sıçrayacağını belirleyen cehit, istek, irade beyanı ve vicdani itilim olmazsa hiçbir yere gidemez.

Karmik ödemelerin zamanla ve mekanla bir ilgisi yoktur çünkü telafi edilmesi, yani pozitifle değiştirilmesi gereken bu negatif enerji partikülleri; zamana ve mekana bağlı olmayan bir yerde muhafaza edilir. Bu "ruhsal hafıza"dan söz etmeye geçmeden önce,

şunları belirtelim: Varlığımızın beden ve ruh ilişkisinden doğan bir şuur alanı olduğunu, hem maddeye hem de ruha ait birtakım etki alanlarına sahip olduğunu belirtmiştik. Bu etki alanlarının hepsinin de perispiri veya perispiritual etki alanı dediğimiz bir aracı alanda kaynaştıklarını da aktarmıştık. İşte, bu perispiritual etki alanı, Batı veya Doğu teozofları tarafından astral beden, mantal beden ve kozal beden gibi çeşitli isimler altında bölümler halinde ele alınmıştır. Bizler ruh varlığının fizik bedenle irtibata geçmeden önce bağlantıda olduğu, kurmuş olduğu ara bedenlerin mevcudiyetini hipotetik de olsa kabul etmekteyiz. Tesirin giderek yumuşatıldığı veya güçlendirildiği, yukarıya doğru çıkışta giderek güçlendirildiği, aşağıya doğru inişte de giderek yumuşatıldığı vibrasyonel karaktere sahip birtakım ara tesir planları vardır. İşte en üstte, gerçek ruhsal varlığa en yakın seviyede bulunan bir ara plan var ki, buna kozal plan diyoruz. Kozal, sebep, asıl iş, yasa ya da nedensel anlamına gelen Fransızca bir sözcüktür.

İşte, bizim negatif veya pozitif olarak ürettiğimiz bütün karmik tanecikler, enerjiler kozal beden dediğimiz bu enerjetik alanda muhafaza edilir. Hangi zaman ve mekan bizim daha uygun ve üstün derecelerde tecrübe yapmamıza imkan veriyorsa, orada doğacağız demektir, ancak doğumumuzun yönlendirilmesi ve yönetimi bu karmik taneciklerin enerjileriyle alakalıdır. Her insanın karmik tanecikleri, yani o enerjileri, hayat planının oluşmasında çok önemli bir yer tutar; adeta, “Sen bu planı hazırlasan daha iyi olur. Şu

kıyılara uğra, şu körfeze hiç uğrama. Şu derinliklerden in çık, şu tepelerden geç, şu ormana gir,” der gibi, çok kapsamlı bir planın hazırlanışında orada yürüyecek, seyahat edecek, yol alacak kişiye kılavuzluk yapar. Bu bakımdan, zaman ve mekanın önemi size getirdiği imkanlarda yatmaktadır.

Karmik telafilerinizi en rahat ve en uygun bir biçimde, en değerli bir biçimde nasıl uygulayabileceksiniz, nasıl iyi sonuçlar elde edebileceksiniz? İşte, buna uygun zaman ve mekanı seçmek önemlidir ve varlık elbette, seçmiş olduğu zaman ve mekanın icaplarına uygun hareket edecektir.

Peki acaba böylece eskiden yaptığı yanlış fiili düzeltilmiş mi olur? Hayır, karmik telafi öyle açık açık “şu fiil filanca eski yanlış hareketin karşılığıdır” biçiminde bire bir işlemez. Yeni plan birikmiş karmik hayatı yaşamak için düzenlenmiş olan bir tatbikattır. Bakarsınız, o karmik hayat bütün ömür boyunca sürer. Bazen iç içe geçmeler söz konusudur; daha büyük karmik telafiler, daha küçük karmik telafileri de içine alarak komple bir gidişat meydana getirebilirler. Hatta büyük karmik telafiye ancak bazı küçük karmik telafilerden sonra geçebilirsiniz. O küçükleri başaramazsanız, büyükle de

tanışmanız, karşılaşmanız hiç mümkün olmaz. O nedenle hayatta önümüze çıkan olayları iyi değerlendirmek gerekmektedir. Bazen küçük sorunları aştığımız halde arkasından daha büyük sorunların karşımıza çıktığını görebiliriz. Bu durum bizi umutsuzluğa sürüklememelidir. Yukarıda değindiğimiz gibi, karşılaşmalarımız kendi karmalarımızla ilgili olan işlerdir.

*Ruh
varlığı
kendi
karmasını
temizleyebilme
imkanına
kavuşabileceği
olayları
istemektedir.*

İnsan Dünya'da kendi kaderini yaşayabilmelidir, ancak bu çok zor bir iştir. Dünya'ya, kendi irademiz ve isteğimizle bütün hayatlarımızın bir özeti veya sonucu olarak meydana getirmiş olduğumuz hedefe uygun, kendimize en uygun ve büyük yardımlar alarak hazırladığımız fevkalade yüksek, değerli bir sanat eserini andıran bir hayat planı ile doğuyoruz. Fakat yeryüzüne indiğimizde bu ölmez eser, adeta çocukların plaj kıyısında yapmış

oldukları kumdan kalelere benziyor; bir dalga onu yıkıp atıyor, yok ediyor. Dünya'nın zorlu şartları nedeniyle, kendi hazırlamış olduğumuz hayat planını yaşayabilmek çok büyük bir yüceliktir, büyük bir marifettir, bilgi işidir, kudrettir. Adım adım, bütün bir planını uygulamak gerçekten de tam bir kumandanlık işidir. Bunun için bize düşen kendimizi tanımaya çalışmak, hayatın önümüze çıkardığı olaylar bütününü global bir perspektifle inceleyebilmektir. Çünkü ruh varlığı kendi karmasını temizleyebilme imkanına kavuşabileceği olayları istemektedir. Ancak biz dünya insanı olarak genellikle bunun farkına varabilecek şuur düzeyinden uzakta bulunuruz.

Bizim için önemli olan kalbimize, içimize, iç varlığımıza ulaşabilmek, onun sesini duyabilmektir. Bunun için konsantrasyonumuzu varlığımızın sadece görünen yüzüne değil, arka yüzüne de çevirmek gerekmektedir. □

Kaynak: Bu yazı Ergün Arıkdal'ın *Pozitif Yaşam* kitabından derlenmiştir.

Yayındayız...

www.metaradyo.com

[Ana Sayfa](#) [Dinleyin](#) [Haberler](#) [Konular](#) [Hakkımızda](#) [İletişim](#)

[Üye Olun](#) [Giriş](#) [Yardım](#)

BİLYAY Vakfı ve MTIA Derneği Hakkında

Kökleri, 1950 yılında İstanbul'da Dr. Bedri Ruhselman tarafından kurulmuş olan METAFİZİK TETKİMLER ve İLMİ ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'ne dayanan İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI (BİLYAY), İstanbul'da Mayıs 1994'te kurulmuş uluslararası bir organizasyondur. İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI, insanlar arasında yardımlaşma ve dayanışmanın, sevgi ve hoşgörü ortamında birik ve beraberliğin güçlenmesi için, ruhsal araştırmalar yapmak ve üstün ruh değerlerinin ortaya çıkmasına hizmet etmek amacıyla kurulmuştur.

Meta Radyo Hakkında

Meta Radyo'nun içeriği, BİLYAY Vakfı'nın insan varlığı ve gelişiminin çeşitli yönleri ile ele alındığı konulardaki konferanslarından oluşmaktadır.

Dinleyin)))

Ruhçuluğun temel ilkesi Tekâmü'dür. Bu, aynı zamanda her canlı ve eşyanın özünde bulunduğu Evrensel Yasa'dır. Onsuz hiçbir şey ve canlının varlığını sürdürmesi olanaksızdır. Yaradılışa tek ve yalnız başına anılm ve amaç sağlayan Evrensel Yasa Tekâmül, her an oluşmakta ve her an dağılmakta olan

Kendini Hatırlama Üstüne

Dr. Maurice Nicoll

ÇALIŞMA KENDİNİ Hatırlamanın bedenimizdeki bütün hücreler için doğrudan doğruya daha iyi besin anlamına geldiğini öğretmektedir. Kişinin hayatın tüm sorunlarıyla özdeşleşmesi ve Kendini Hatırlamanın yokluğuna işaret edecek şekilde negatif, sıkıntılı, kıskanç, mutsuz vb. olması ise, tam aksine, bedenın tüm hücreleri için kötü besin anlamına gelir. Hayatın hengamesinin tam ortasındaiken bir Kendini Hatırlama eylemi, yeni kuvvet verir. Bütün beden daha hafifler çünkü bedeni oluşturan hücreler yeni besin -vitaminlerden yukarıda olan bir besin sınıfını- alır. Beden, psikolojiden doğru besin gelmesine ihtiyaç duyar. Bedenin kişinin durumuyla, yani psikolojik durumuyla ilişkisi çok yakındır. Bunaltıcı bir negatif durum, üzüntülü bir durum, endişeli bir durum beden için kötü besin üretir. Çalışma beden ile zihin arasındaki ilişkinin çok ince, süptil ve kesin olduğunu öğretir. Zihnin kötü durumları ve özellikle de -örneğin, kendimizle ilgili küçük ve önemsiz duygular, hoşlanmama, can sıkıntısı gibi- kötü duygular bedendeki hücrelerin doğru çalışmasını aksatır. Çalışma kişinin kendi üzerinde çalışmak, herhangi bir anda davranışını fark edip bir Kendini Hatırlama eylemiyle bunu dönüştürmek için harcadığı bu çabanın, bedendeki hücrelerin kimyasını değiştirdiğini öğretir. İnsan hayatta çok meşgul olmasına rağmen uyuyabilir. İnsan çok meşgul olmasına rağmen hayatta uyanık olabilir. Bunların sonuçları çok farklıdır. Bir insan Kendini Hatırlamanın ne anlama geldiğini kendini hatırlamayıp dış koşullara her zaman aynı biçimde tepki gösteren bir makine olduğunu fark etmekten hareketle incelemeye başlarsa, Çalışma'nın ne hakkında olduğunu görmeye başlar. Şu anki haliyle gayet iyi olduğuna dair kendini pohpohlarsa, Çalışma ona kapalı kalır. Bu, içsel olarak, ondaki olağan merkezlerin aktif olan daha yüksek parçalarının ona kapalı kalacağı anlamına gelir. Bu nedenle, genelde kendinin, kendi evinin bodrumunda yaşamaktadır. Bir erkek veya bir kadın bir süre

sonra kendi üzerinde çalışmanın ne anlama geldiğini öğrenmeli ve dış koşulların yalnızca bir işlevi olarak kalmamalıdır; yani dış koşullar elverişli olmadığında üzgün, sıkıntılı ve mutsuz olup dış koşullar elverişli olduğunda heyecanlı ve coşkulu olmamalıdır. Bu, karşıt uçlarda yaşamaktır. O zaman kişi mutsuzluktan mutluluğa ve mutluluktan mutsuzluğa savrulan çaresiz bir makinedir kesinlikle. Kendi hayatını yaratmak, kısacası kendini yaratmak için hiçbir şey yapmaz. Hayat o zaman bizi büyük bir kayışın yüzlerce küçük makineyi çalıştırması gibi idare eder. Bu arzulanır bir durum değildir çünkü o zaman *hiç kimse* yoktur; kişi gerçekten de hiçbir koşulu dönüştürme gücüne sahip olmayan *hiç kimsedir*. Deyim yerindeyse, kişi varını yoğunu harcar ve sonra hiçbir şeyi kalmaz. Hiçbir kuvvet rezervi yoktur. Kendinde hiçbir şey yaratılmaz. Bu durumda kişi, olup biten her şeyle özdeşleşmiştir. Bir başka deyişle, kişi kendini hatırlamaz. Bir erkek veya bir kadın, *önceden oluşturulmuş* birçok basmakalıp örneği bulunan tipik bir mutsuz olayla bütünüyle özdeşleşirse kuvvet yitirir. Kendisi için bir yarış pistindeki engeller gibi, hazırlanmış tipik basmakalıp olaylara mekanik tepki veren bir makinedir. Evet, gerçekten de böyledir. Tipik bir engelin önüne gelip düşersiniz. Ama kendinizi hatırlarsanız, özellikle de kendinize, “Bu, milyonlarca insanın şu anda içinde bulunduğu tipik bir koşul,” diyebilirsiniz- düşmeniz gerekmez. Bu, o olayın özgün tadını ortadan kaldırır.

Şimdi, tekrarlayalım: “Çalışma Kendini Hatırlamanın bedenimizdeki bütün hücreler için doğrudan doğruya

*Kendini
Hatırlama,
sizdeki
daha yüksek
bir şeyin
algısına
dayanır.*

daha iyi besin anlamına geldiğini öğretir.” Ama size şunu hatırlatmama izin verin: Kendini Hatırlama nihayetinde sizdeki daha yüksek bir şeyin algısına dayanır. Bir insan bu Çalışma'nın öğretisini pratikte kendine uygulamaya başlayınca, adeta dünyanın yüzeyinin biraz yukarısında uçmaya başlar. Eskiden takılıp düştüğü yerlere takılıp düşmez artık. Bir başka deyişle, daha yüksek bir telgraf telinde -biraz daha yüksek bir seviyede- yaşar. Eskiden bir felaket olan bir şey, artık belki de yalnızca anlık bir olaydır. Sorunların ve endişelerin, kısacası hayatın basmakalıp gündelik olaylarının, gündelik vakalarının hengesinin tam ortasında “kendini hatırlamanın” muhtemelen ne anlama gelebileceğini hepimizin düşünmesini ve gözden geçirmesini istiyorum. Böylece, örneği değiştirecek olursak, “suyun üzerinde yürümenin” -benim durumumda Nicoll'ün üzerinde ve böylece daha yukarısında yürümenin- ne anlama gelebileceğini kişi görmeye başlar. □

Yazarın *Psychological Commentaries on the Teaching of Gurdjieff and Ouspensky* adlı kitabının 3. cildinden yapılan alıntıyı çeviren: Tufan Göbekçin

Yaşadığımız Güzel Dünya

Seyhan Okan

COK güzel bir dünyada yaşıyoruz. Bu giriş cümlesi çoğumuza inandırıcı gelmiyor. Şaka gibi geliyor. Ama şaka değil. Eğer olayları, yaşadıklarımızı kısa bir süre için bile olsa yargısız, yansız ve yorumsuz görebilsek, Dünya'nın ne muazzam güzelliklerle, nimetlerle dolu canlı bir mekan olduğunu anlayabiliriz.

Var edilen tüm canlılar ezelden ebede kadar dünya güzellikleri ve nimetleriyle donanmış durumdadır. İnsanı, hayvanı, bitkisi, madeni, havası, suyu, toprağı ile muazzam bir tasarım bilgi ve güzellikleri ile bize kutsal bir armağandır. Eğer bu yaratılmışların güzelliklerini fark edip, şuuruna varamıyorsak, insanlık olarak hepimize düşen görevlerimizi, sorumluluklarımızı, ortak hedeflerimizi yeniden gözden geçirmemiz gerekir.

Bu görevlerimiz çok basittir. Karmaşık olarak gördüklerimizin esası kolay olanı yok saydığımız, kale almadığımız içindir.

Basit kolay işler küçümsenecek, hafife alınacak, yapılmaya da olur işler hiç değildir. Her şeyin özü, temeli basittir. Basit olan öze uygundur. Nerede uygularsanız uygulayın aynı sonucu elde edersiniz. Sebepler bileşkesi kendi içinde sebep sonuç bağlarını oluşturur. Bizlere karmaşık gelen, işin içinden çıkılmaz gibi gördüğümüz olayların sebep sonuç bağlantılarını kurmakta yetersiz ve yanlış bilgiye sahip olduğumuz için başımıza gelen her olay kabus gibi olmaya başlar.

Dünya'mız mümkünat alemiyse, biz insanlara şuur ve duyu organları verilmiş ise, yaşamlarımızı güzelleştirmeye şu andan itibaren çaba sarf etmeliyiz. Bu çabamız en kolaydan başlamalıdır. Çünkü kolay zorun karşıtı değil, bir adımdır.

Bizler ruh varlığıyız. Ruh varlığı olmanın bu büyüklüğü bize daha da güzel bir dünya yaratma hakkı verdiği gibi beraberinde sorumlulukta yüklemiştir. Doğaya baktığımız zaman her şeyin ne kadar güzel, ne kadar güçlü ve akıllı olduğunu görürüz. Aslında doğada her şeyin olumlu bir enerjisi vardır. Biz de kendimizi ve

karşımızdakini doğada görebildiğimiz o safiyane hislerle görebilsek onun ardındaki ve önündeki bilgiyi, muazzam yaratılışı adım adım bir nefes gibi soluyabilir, bilgisini zerre zerre alabiliriz. Bunlar için paniğe, aceleciliğe değil; sakin ruh, zihin ve bedene ihtiyacımız vardır.

Dünya'mız bizler için, tüm varlıklar için ölüm kalım yeridir. Yaşamamızın amacı bu kaldığımız süreler içinde ruhsal yasaları, dünya yasalarını uygulayabilmektir. Bunları hayatımızda ne kadar uygulayabilirsek, ruhsal tekamülümüzü de o oranda artırırız.

Yaşamımıza baktığımızda her şey hem basit hem karmaşık görülür. Her olay ve o olaylara bizim her dahil oluşumuz başka bir olayla ilişkiliymiş gibi algılanır. Olayı ve olayları yorumlayışımız olayları olduklarından farklıymış gibi imajlar yaratmamıza sebep olur. Sonuç ise karmaşıklaşır, çözülmez gibi duygularımıza ve

zihnimize işler.

Hayatımız hem yap boz oyunu hem de çözülmesi gereken bir bulmaca gibidir. Yaratıyoruz. Sonra onu kullanıp bozuyoruz. Bu, sebep sonuç prensibi gereği devam ediyor. Bu devam ediş aynı kalmayıp zaman zemin değişikliklerine bağlı olarak da farklılaşıyor. Bulmaca oyununu ise ipuçlarıyla, öngörülerle, yan bilgilerle sezerek, düşünerek, arayarak çözmeye çalışıyoruz. Gerek hayat yap boz oyununda gerekse hayat bulmaca çözümümde hep basit ama temel, öz olandan başlayarak bütüne doğru yol alırız. Bütünlüğün özü bir olandan başlar, büyür, çoğalır, artar.

Her tek olan, mükemmel bir adımdır. Oysa o aynı gibi gözükken tekrar eden şeyler aynı değildir. Çünkü zaman ve mekan sadece o andadır, sonrası değişmiştir.

Her şeyi başlatan ve yaratan bir adımdır. □

İnsan ve Tesirler

Ercüment Kaya

İNSAN her nefes alışında, her kalp atışında bir tesir alışverişini gerçekleştirir. Bu, insanın çevresindeki tüm varlık sistemleriyle sürekli olarak gerçekleştirdiği bir şeydir. Bu tesir alışverişisi çok doğal bir şekilde her an gerçekleşir. Ama genelde insanlar bu konunun pek farkında değildir. İşte, işin bu tarafı çok önemlidir. Farkında olmadan yapılan işlerden dolayı insanoğlu ister istemez hayatta birçok sorunlarla karşılaşmakta ve sorduğu sorularının karşılığını alamamaktadır.

Düşünün ki, çevremizdeki bir insanla ilgili bir düşünce oluşturuyoruz ve bu düşüncenin karşımızdaki insanda ne gibi etkiler yarattığını ve bize tekrar ne şekilde döndüğünü bilmiyoruz. Belki daha da üzücü olan yanı, çevremizdeki insanlar hakkında düşündüklerimizin etki edip etmediğini de bilmiyor olmamız.

Düşünce demek tesir demektir. Burada çok açık bir şekilde şu bilgi ortaya çıkmaktadır. İnsan önce düşüncelerinden sorumludur. Ve her insan mutlaka bu sorumluluğun yükünü de taşıyabilecek güce sahiptir. Onun için hiçbir insan düşüncelerinden ve yaptıklarından kaçamaz; bunu en iyi bir şekilde vicdanında hisseder, değerlendirir ve muhasebesini uygun bir zamanda mutlaka yapar.

Biz insanlar sadece çevremizdeki varlıklardan değil, aynı zamanda evrenden gelen tesirlere de maruz kalırız. Bu tesirlerin de genellikle farkına varamayız ama her an bu gerçekleşir. Evrenden gelen bu yüce tesir sevgi enerjisidir. Varlık olarak bizlerin yapması gereken en önemli vazife, sevgi enerjisini kendi bünyesinden geçirerek diğer varlıklara uygun bir şekilde verebilmesidir. Bunun için bazı özelliklere sahip olmak gerekir. Bunların başında fedakarlık, samimiyet, tolerans ve uyum gelir. Bu özellikler insan tarafından belli bir düzeyde uygulanmazlarsa bu tesirin uygun bir şekilde diğer varlıklara iletilebilmesi de gerçekleşmez. İnsanlar genelde sevdiklerini zannederler, aslında belli bir sempatisasyon içerisine girer ve ortamlar değiştiği anda da bu durum ortadan kalkar ve artık sevmediklerini

düşünürler. İşte, sevgi enerjisinin tesiri de böylece gerçek anlamda oluşmaz. Bunun yanında biz ne kadar doğru bir şekilde sevgi enerjisini iletirsek iletelim karşıdaki varlıkta birtakım dirençler mevcut ise çabalarımız istediğimiz gibi sonuçlanmayabilir.

Tesirlerden konusunda düşünce ve fikir enkarnasyonları söz konusudur. Biz düşüncelerimizle uygun olan birtakım ortamlara enkarne oluruz, yani değişik şuur alanlarıyla temasa geçeriz. Enkarnasyon dediğimiz olay sadece bir bedene bağlanma konusu değildir. Bir hayat boyunca da her zaman değişik düşünce ve fikir alanlarına katılır ve orada tesirlerde bulunuruz. Çok basit bir örnek vermek gerekirse, televizyonda izlenen bir milli maçtaki kendi takımımıza gönderdiğimiz olumlu tesirler çok değerlidir. Bunun için içinde bulunduğumuz fiziksel ortam önemli değildir.

Sadıklar Planı'na göre (C:102) insan, tesirlerin işleyişiyle ilgili yeterli bir bilgiye sahip değildir. Plan bu bilgiyi verdikten sonra şu tespiti yapmıştır: “Sizin, asıl üzerinde durmanız gereken mevzu, tesirlerin kütleler ile münasebeti, tesirlerin şuurular ile münasebeti ve bunların neticesi olarak, pratik hayatınızda tesirlerin rolünü anlamaktır. Yoksa, müteselsil (kesintisiz) bir kademe içerisinde cereyan eden tesirlerin çeşitli menşelerini, çeşitli mihraklarını sadece öğrenmek, tekamülünüze hadim olmaz (hizmet etmez). Bunun içerisinden tekamülünüze ve etrafınıza olan müessiriyetinizi idame ettirmenize gerçekten destek olacak tesir mekanizmasını, kudretiniz nispetinde elde etmeniz en faydalı yoldur.” (C:106)

Bu durumda söylemek gerekir ki, tesirleri idrak etmek, anlamak ve kullanmak ancak insanın kendisiyle (özüyle) ilgili bilgisini artırması, kendisini geliştirmesi (tekamülü) ile mümkün olabilir.

Vicdan bizim için önemli bir tesir mekanizmasıdır. Vicdan kanalıyla aldığımız yüksek titreşimli tesirlerin hayat planımızın doğru bir şekilde uygulanmasında çok büyük bir etkisi vardır. Bununla beraber olumsuz tesirlerin ve nefsanî tesirlerin de hayatımızda önemli bir yeri vardır. Tüm tesirlerin bir denge içerisinde bulunması söz konusudur. □

KAYNAKLAR:

- 1) Evrensel İnsan (s. 87-115).
- 2) Sadıklar Planı (çeşitli celseler).
- 3) Ruhsallık Üzerine Denemeler (Bölüm 111).

Travma Aracılığıyla Gerçeği Keşfetme

Robin Norwood

ENKARNASYONUMUZ sırasındaki diğer bir görevimiz de yanlışları çözüp, dağıtmaktır. Yaralarımız genellikle, birkaç yaşam süresince etkisi altında olduğumuz bir yanlışlığa bağlıdır. Böyle bir yanlışlıktan en sonunda kurtulabildiğimizde bile, geçirmiş olduğumuz sürecin büyüklüğünü nadiren takdir edebiliriz. Aşağıdaki hikaye, terk edilmişlik yararı ile bir kurtarıcı tarafından kurtarılma yanlışlığının nasıl birbirine bağlı olabileceğini gösteriyor.

Jennifer geçmiş yaşamlar konusu üzerinde fazla düşünmemişti, buna inanıp inanmadığını bile bilmiyordu ve hiç kuşkusuz, tam da böyle bir anda bu türden bir deneyim yaşayacağını hiç ummuyordu. Ida Rolf'un yapısal düzensizlikleri derin masajla düzeltme tekniğini kullanan ve çok yetenekli bir pratisyen olan Irene'e başvurmasının sebebi, Jennifer'ın kronik bir boyun ve omuz incinmesinden dolayı çektiği ağrılarıdır. On seanslık tedavinin dokuzuncusu sırasında Irene, Jennifer'ın ağız ve çene çevresindeki tıkanıklığı düzeltmek için çalışıyordu ki, aniden Jennifer'dan yükselmeye başlayan kesik hırıltılar giderek güçlenen korkunç çığlıklara dönüştü, bu arada vücudu güçlü bir çarpınma ile sarsılmaya başladı.

Daha önce de birkaç hastayla benzer deneyimleri olan Irene, ne olup bittiğini derhal anladı. Jennifer'ın elini sakince fakat sıkı sıkı tutarak, "Bak ve neler olduğunu anlat bana. Ne gördüğünü söyle," dedi. Jennifer'ın yükselen çığlıklarına rağmen gördüklerini anlatması için tekrar tekrar ısrar etti. Derken, Jennifer yavaş yavaş yatıştı.

"Sekiz ya da dokuz yaşlarında bir erkek çocuk var," dedi, konuşabilecek kadar sakinlediğinde. "Benim şimdiki halimle hiç alakası yok ama yine de bu çocuğu tanıyorum. Onun düşündüğü ve hissettiği her şeyi biliyorum; aslında, içimde bir yerlerde, onun kim olduğunu da biliyorum. Dışarıda hava kararmak üzere. Biz yemeğe oturuyoruz. Her şey çok basit, çok sade. Babam bir çiftçi."

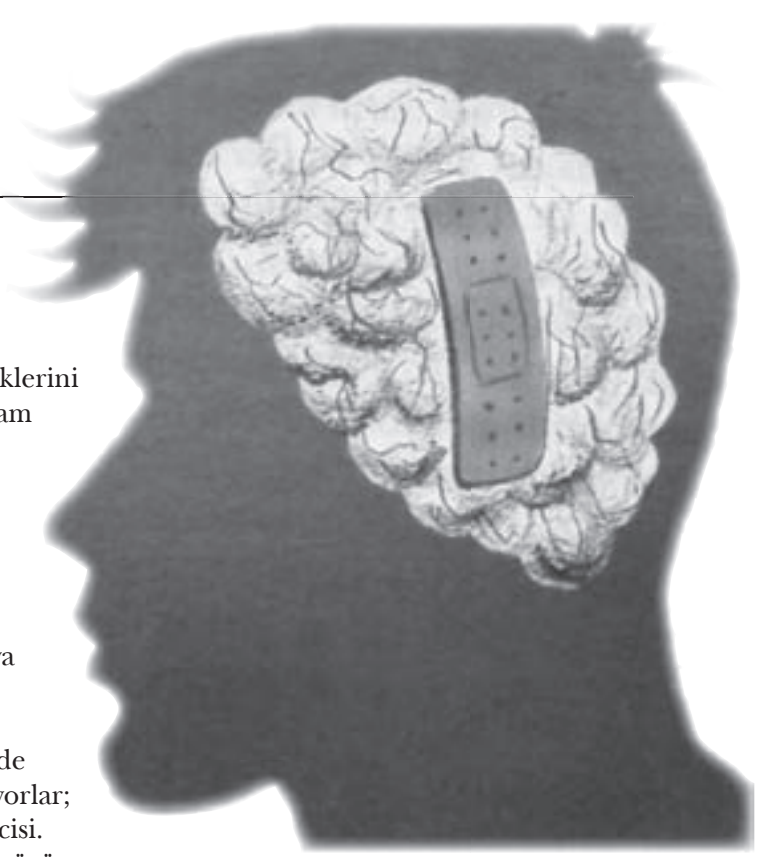
Duygularını kontrol etmeye çalışarak, devam etti Jennifer:

“Kapıyı tekmeliyorlar. Geldiklerini hiç fark etmiyoruz. Benim arkam kapıya dönük, ancak her şeyi babamın yüzünde görüyorum. Sanki, ‘Onlar geldi,’ der gibi.”

“Üzerlerinde üniforma var ve babama bağırıyorlar, ancak ne dediklerini bilmiyorum. İki odadan odaya geçerek tüfeklerinin dipçığı ile mobilyalarımızı parçalıyor. Mutfakta, kilere açılan bir perde var ve aradıklarını orada buluyorlar; babamın kullandığı radyo vericisi. Masanın üzerine koyup, gözümüzün önünde parçalıyorlar. Sonra askerlerden biri parmağını omzuma batırıyor,” bu noktada Jennifer acıyla ürperdi, “ve beni dışarı sürüklüyor. Ben, ‘Baba! Baba!’ diye haykırıyorum.”

Jennifer’in gözlerine tekrar yaşlar doldu ve konuşmaya çalışırken nefesi hızlı ve kesik kesik bir hal aldı. “Sonra omuzlarımdan çekerek beni duvara çarpmaya başlıyor, sanki kemiklerim ufalanıyor. Sonra beni tekmeliyor. Yere yuvarlanıyorum ama o tekmeliyor, tekmeliyor.” Jennifer artık inlemeye başlamıştı. “Babamın gelip, beni kurtaracağını düşünmeye devam ediyorum. O çok güçlüdür. Gelecek ve bunlara bir son verecek.” Irene’ye gözyaşları içinde bakıyordu. “Bu kadar. Son.”

Irene sarsılmış olan kadının yanına oturup, bu vahşi sahnenin ürkütücü etkisi geçinceye kadar onun elini tuttu. Sonra, Jennifer’in da anlamış olduğu şeyi izah etti. Büyük bir olasılıkla, Jennifer’in görüp hissettikleri en son geçmiş yaşamının feci sonuydu. Irene

bu zalim ölüme bağlı bir meselenin, Jennifer’in şimdiki varoluşunu bir biçimde etkileyebileceğini söyledi. Acaba Jennifer bunun ne olduğunu belirleyebilir miydi?

Uzun, sessiz bir aradan sonra Jennifer gözlerini kapadı ve yumuşak bir teslim olmuşlukla, yanıt verdi: “Terk edilirse, ölürüm.” Yine uzunca bir aradan sonra, başını sallayarak ekledi, “Ben o küçük oğlanken, babam gelmeyince bunu hissettim. Terk edilmiş. Ve bu yaşamımda da defalarca terk edildim.”

Irene başını salladı. “Sanırım, terk edilmek bu yaşamdan önce de senin için bir meseleydi çünkü travmayı bu şekilde izah ediyorsun: *Terk edilmiş olman*. Oysa, bu saldırı karşısında hayrete düşebilirdin: ‘Bu haksızlık. Bunu hak edecek hiçbir şey yapmadım,’ diye düşünebilirdin. O zaman bu yaşamında, terk edilmişlik yerine haksızlık ve adaletle uğraşman gerekebilirdi. Ya da çok öfkelenebilir ve intikam arzusu duyabilirdin.

Son dakikalarını yaşadığını bile fark etmeden, 'Büyüyünce onu öldüreceğim,' diye kendi kendine söz verebilirdin."

Irene devam etti: "Şiddetli bir ölüm anında şekillenen her ne ise, çoğunlukla bir sonraki yaşamın çizgisini belirleyen de odur. Ve şekillenen bu enerjinin serbest bırakılmasının tek yolu ise tamamen farklı bir bakış açısını yakalamaktır."

"İşte, olan bu," dedi Jennifer. "Sanki tüm yaşamım boyunca, kocamın geçen yilki ölümü için hazırlanıyordum. Onu sevmiştim, seviyorum," diye düzeltti, "hem de çok seviyorum ve onun gitmesine izin verdim, beni terk etmesine müsaade ettim çünkü o bunu seçmişti. Sanırım bu, benim şimdiye kadar yaptığım en zor ve en iyi şey oldu."

"En baştan anlatsana," diye yüreklendirdi Irene.

Jennifer'in bir nebze bile kendine acıma belirtisi göstermeden anlattığı hikayesi, gerçekten de bir terk edilmiş destanıydı. "Babam annemi ben dört yaşımıdayken terk etti. Ona tapardım ve o aniden gitti. Ağlayarak, babam nerede, diye sorduğumu hala hatırlarım. Ancak sorularım annemi çok kızdırıyor ve onu tehlikeli bir hale getiriyordu, dolayısıyla bilmek için çırpınsam da sormamayı öğrendim. Beş yaşımıdayken annem de gitti, beni büyükannemle bıraktı. Ara sıra, galiba iki ya da üç yılda bir kısa ziyaretlerde bulunuyordu ama bir anneden çok bir yabancı gibiydi. On üç yaşlarımdayken ziyaretlerini tamamen kesti. Büyükannem de annem ve babam hakkındaki sorularıma yanıt vermiyordu. Babamdan nefret ediyor ve annemden utanıyordu. Ve ben

yine, huzuru bozmamak için, soru sormadım.

Büyükannem hep parasal açıdan ona ne kadar büyük yük olduğundan söz ederdi. Bu yüzden, on altı yaşımıdayken bir yarışmaya katılıp, kazanınca profesyonel mankenliğe başladım, para kazandığım için çok memnun oldum. Oldukça başarılıyım ve on sekizimde, benden bir hayli yaşlı bir erkekle tanıştım, bir yazarla. Gösterdiği ilgi gururumu okşamıştı ve onun yazmaktan çok içmekle ilgilendiğini fark edemedim. Beni Meksika'ya gitmemiz için ikna etti, burada üç yıl kadar bir tür yazarlar kolonisinde yaşadık. Sonra, yedi aylık hamileyken beni terk edip buraya döndü.

Kızım Lori'yi Meksika'da dünyaya getirdim ve orada yaşayan Amerikalıların yazlık evlerinde bakıcılık yaparak geçimimizi sağladım. Lori'nin okula başlama vakti gelince, California'ya, büyümüş olduğum yere geri döndük.

Uzun yıllar boyunca pek çok erkekle ilişkim oldu. Bazıları beni, başka kadınlar için terk etti. Çoğu da alkolikti ve nihayet, otuz iki yaşlarımdayken Adsız Alkolikler'in toplantılarına gittim. Artık hayatla başa çıkamıyordum. Adsız Alkolikler toplantılarına gidersem, hayatımdaki en son alkoliğimle nasıl başa çıkabileceğimi öğrenebilirim, diye düşünmüştüm. Gerçi o beni yine de terk etti ama bu arada, diğer Adsız Alkolikler'den bu durumla nasıl daha iyi baş edebileceğimi öğrenmiştim. Bu toplantılarda duyduklarımdan sonra iki kere ikiyi topladım ve fark ettim ki, annemin ve muhtemelen babamın da alkol problemi vardı. Hayatım boyunca bir alkolikten diğerine yapışmış, beni

terk edecekler, diye korkmuştum. Ve Adsız Alkolikler toplantılarına katıldıkça, hayatımda ilk kez, gitmesi için birini serbest bırakmanın onun için yapabileceğiniz en sevgi dolu şey olabileceğini anlamaya başladım. Bu benim için en zor ders oldu. İçimde bir ses, 'Beni bırakma, beni bırakma! Tekrar terk edilmek istemiyorum!' diye çılgık atıyordu hep.

Bu programda birkaç yıl geçirdikten sonra, Gregor'la tanıştım. Mükemmel eş diye bir şey varsa, benim için bu Gregor'du. Birbirimizi mükemmel bir şekilde anlıyorduk.

Bir yıl sonra evlendik, buna nasıl cesaret ettiğine hala şaşarım. Kızım onu, en hafif tabiriyle, hiç hoş karşılamadı. Bazı şeyleri bir türlü değiştirip düzeltemediğimi hatırlatması için Adsız Alkolikler'in toplantılarına katılmaya devam ettim. Hepimizin birlikte mutlu olmasını çok istiyordum, ama bu tam anlamıyla hiç gerçekleşmedi. Gregor çok nazik, çok sabırlı, çok sevgi doluydu. Ama ben, Lori'nin geçmişteki bütün o alkoliklerden dolayı oluşan dramları özlediğini düşünmeye başlamıştım.

Bir gece, hiç beklenmedik bir anda, Lori'nin babası telefon etti. Şimdiye kadar onu *hiç* görmemişti ve şimdi, telefonla arayıp, Şikago'ya kendisini ziyarete gelmesini istiyordu. Telefon görüşmesinden sonra Gregor ile oturup, Lori'nin yaz tatilinde babasına gidip gidemeyeceği hakkında konuştuk. Oysa Lori bize hiçbir şey söylemeden çekip, gitti. Bir otobüse atlayıp, doğruca babasının evine gitti. On dört yaşındaydı. Gregor ve ben, uzun süre vicdan muhasebesi yaptıktan sonra, Lori'nin tercihine saygı göstermeye karar verdik. Onu eve

dönmeye zorlasaydık tekrar kaçardı ve buna engel olmaya çalışmak hepimizi perişan ederdi. Sanırım ikimiz de, sonunda Lori'nin dönmek *isteyeceğine* inanıyorduk. Fakat Lori, Şikago'da bir ajans buldu ve on beş yaşında

mankenliğe başladı; belki de benim ayak izlerimi takip ediyordu. Şimdi, on dokuzunda oyuncu olmaktan bahsediyor. Oldukça sofistike bir yaşam tarzı, ancak sanırım ona uygun. Belki de onun büyüyüp şimdiki genç kadın

haline gelişini göremediğim için, hala geri dönmesini, kapımı çalmasını bekliyorum.

Hiçbir şeyin Lori'nin gitmesinden daha kötü olamayacağını düşünüyordum. Gregor ve Adsız Alkolikler olmasaydı sanırım çıldırabilirdim.

Ve derken, iki yıl önce Gregor bir astım krizi geçirdi. Hastaneye vardığımızda hiçbir hayat işareti göstermiyordu. Onu hayata geri döndürdüler ve günler boyunca sadece inledi. Sonunda elimi tuttu ve bana, hiç korku duymadığını ve bu nedenle deneyeceğini söyledi. Tam olarak şöyle dedi: 'Sanırım bu nedenle deneyeceğim.'

Ne demek istediğini anlamıştım. Hayatta kalmaya çalışmak yerine *yaşayacaktı*. Ve ben yine terk edilecektim. Fakat yine biliyordum ki, bu onun hayatıydı ve tercih yapma hakkına sahipti. Ve tercihinin tamamen doğru olduğundan emindim.

Gregor tahta oymacısıydı. Tahta tozu astımı için çok sakıncalı olsa da işini seviyordu. Civarda yaşayan arkadaşlarını seviyordu, çoğunu çocukluğundan beri tanıyordu. Yaşadığımız yerdeki dağları seviyordu, küflü çalılıklarla dolu bu dağları ve dünyadaki her yerden daha rutubetli olan okyanus havasını da seviyordu. Tüm bunlar onun için ölümcüldü ve yine de kalbi, oraya aitti.

Böylece eve döndük, Gregor yavaş yavaş gücünü toplarken arkadaşları onu görmeye geldiler. Sanki kutsal bir ziyaret yapıyor gibiydiler. Lori de geldi, onu ne kadar sevdiğini ve üvey babası olarak ona verdiği her şey için şükran duyduğunu söyledi. Araları, hep ümit etmiş olduğum gibi, düzelmişti.

Gregor her an yaşamla doluydu çünkü bunun ödünç alınmış bir zaman olduğunu biliyorduk. Sanki balayında gibiydik, birbirimize karşı açık ve özgürdük; *an'ı yaşıyor*, her anın değerini biliyorduk. Kabul etmeliyim ki, pek çok kez ona yapışıp, beni düşünmesi için yalvarmayı istedim; nefes alabileceği bir yere taşınmamız, güvende olup *yaşaması* için. Oysa *biz zaten* yaşıyorduk, onun istediği şekilde. Ve bu ona verebileceğim yegane armağandı. İkinci büyük kriz bir yıl sonra geldi; bu kez yalnızdı, süpermarketin otoparkında kamyonunun içinde.”

Jennifer’in sesi bir fısıltı gibi alçalmıştı. Bir an durakladıktan sonra konuşmaya devam etti. “Bazen doğru davranıp davranmadığımı düşünüyorum. Onunla mücadele edebilirdim, benimle kalması için, bunu bana borçlu olduğu için ısrar edebilirdim, onu taşınmaya razı edebilir, işini bırakmasını isteyebilirdim. Ya da onu asla göz önünden ayırmazdım. Ama şimdi başka kimse bilmese de şunu *biliyorum*; onun yolundan çekilmek ve o yılı istediği gibi yaşamasına izin vermek yapmış olduğum en iyi, en sevgi dolu şeydi.”

“Ben de biliyorum,” dedi Irene, Jennifer’in omuzlarına dostça sarılıp, “ve ne kadar muhteşem bir yola girdiğini de görebiliyorum. Bilincindeki bu gelişme, zihnini ve yüreğini gerçekte var olan bir şeye açman anlamına geliyor. İşte, sana olan da bu.”

Irene devam etti. “Tahminimce, kayıplar, terk edilişler ve ayrılıklarla dolu pek çok yaşam harcadın. Son hayatında, terk edilmek ölüm demekti. Bu hayatında ise, senin için önemli

pek çok insanı kaybedince, nihayet yardım aradın ve sorunlarına tamamen farklı bir şekilde yaklaşmayı öğrendin. Bırakmayı öğrendin. Teslim olmayı. Ve sonra sınav geldi. Çok sevdiğin birini bırakmak zorunda kaldın, verdiğin karar tekrar terk edilmek, demekti. Sevginin gücünün ölümün gücünden daha büyük olduğunu gösterdiğinin farkında mısın? Ne büyük bir zafer!”

Jennifer başını salladı. “Bana bir zafermiş gibi *gelmiyor*. Aslında onu çok özledim...”

Irene doğruladı. “Biliyorum. Ama ya, her yaşam için önceden belirlenmiş bir zamanımız varsa? Eğer bu doğruysa ve ben doğruluğuna inanıyorum, o zaman olanlara şöyle bir bak! Gregor seni hoşnut etmek için çok korktuğun ölümünü ertelemeye çalışabilirdi ama yapmadı. Tam aksine, son senesini tam istediği gibi geçirdi. Ve bunu yapabilmesini sağlamak senin zaferindi!”

“Yani zafer kazanmak insana illa ki çok harika şeyler hissettirmeyebilir, öyle mi?” diye esefle sordu Jennifer.

“Belki kişiliğimiz için, hayır. Ama seninki gibi önemli bir şey kazandığımızda, ruhumuz bunu bilir. Sanırım bugün deneyimlediğin geçmiş yaşam anısı neyin üstesinden geldiğini fark etmene yardımcı oldu. Küçük bir telafi gibi görünebilir ama sonunda her şeyin nasıl yerli yerine oturduğunu görmek doğrudan doğruya ruhumdan gelen bir armağan.”

“Tüm bunların niçin olduğunu anlayabilmek için hep dua etmişim,” diye itiraf etti Jennifer, “ve şimdi, en azından bir yere kadar, anlıyorum.” □

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)
- 02 MART Ruhsal Söyleşiler (Video Konferans)..... Ergün ARIKDAL
- 09 MART Ruhsal Şifa..... Tülin ETYEMEZ
- 16 MART Bilgi, Enerji, Tezahür Alpaslan CEBBAROĞLU
- 23 MART Ruhsal Gelişimin Geleceği..... Tarık ARIKDAL
- 30 MART İyileşme Stratejileri..... Fadime EMİR

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarifi Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)
- 02 MART Kendini Tanıma Konusunda Pratik
Çalışmaların Önemi İsmet YALÇIN
- 09 MART Dünya Okulunda Dersler-3 Ercüment KAYA
- 16 MART Realitelerde Sevgi Anlayışı..... Adnan ERSOY
- 23 MART Geleceğin Psikolojisi..... Seyhan OKAN
- 30 MART Acılarımız Bizi Nereye Götürüyor Pınar ÖZTÜRK

Yer: Sağlık-2 Sokağı No: 65/10 Kızılay - ANKARA • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)
- 02 MART Hayat Amacımıza Doğru Oya TİMURDOĞAN
- 16 MART Rüyalar ve Yaşamımıza Etkileri..... Gülbin KINACIGİL

Yer: Mustafabey Cad. No: 1/1 Kat: 6 Da: 24 Berki Apt. Alsancak / İzmir
Tel: (0 232) 464 00 17 • email: irader@superonline.com • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)
- 02 MART Ruhsal Söyleşiler (Video Konferans)..... Ergün ARIKDAL
- 09 MART Kendimizi Neye Adadık? Zülal ÇEVİK
- 16 MART Stresler İlkey ATILLA
- 23 MART Psikik Korunma..... Bilgehan MERAL
- 30 MART Rüyalarımızdan Nasıl Yararlanabiliriz? Tümerhan MERAL

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 Tel: (0 322) 454 60 29
e-mail: adrad@ttnet.net.tr

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

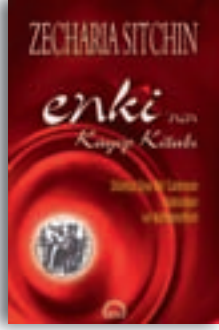
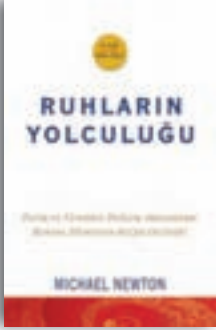
Agarta: Rene Guenon.....	12 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre.....	5,5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis.....	11 TL
Bagavatlga "Rab'bin Ezgisi".....	11 TL
Batık Ülke Mu Uyarlığı: H. Stephan Santesson.....	11 TL
Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yarımak.....	6 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin.....	21 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler.....	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin.....	6 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann.....	11 TL
Değişime Doğru: Ergün Arıkdal.....	8 TL
Devre Sonu: Ergün Arıkdal.....	20 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir.....	19 TL
Doğmadan Önceki Hayatımız: H. Wambach.....	7 TL
Dünya Tarihi: Zecharia Sitchin.....	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue.....	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett.....	8 TL
Enerji Beden Hekimliği: Dr. Janine Fontaine.....	9,5 TL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin.....	21 TL
Enneadlar: Plotinos.....	16 TL
Eon: Jean E. Charon.....	11 TL
Eğzamanlılık: Allan CombsMark Holland.....	10 TL
Evrensel İnsan: Ergün Arıkdal.....	16 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson.....	9 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	7,5 TL
Gerçek Dünyadan Manzaralar: G. I. Gurdjieff.....	18,5 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis.....	8 TL
Gizli Öğreticilik: Ergün Arıkdal.....	9 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
Günlük Sofoloji: Jean Yves Pecollo.....	10 TL
Herkes İçin Övelem Rehberi: G.M. Roberts.....	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis.....	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda.....	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik.....	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton.....	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann.....	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	22 TL
İlke Hakikat ve Vazife Adamı Ergün Arıkdal.....	7 TL
İnsanın Kaderi: Edgar Cayce.....	12 TL
İnsanın Gerçeği - Kendini Bilmek: P.D. Ouspensky.....	25 TL
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos.....	9 TL
İsa Kesmir' de mi Öldü?: S. Obermeier.....	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark.....	13,5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis.....	13 TL
Karma ve Tekrar Doğuş: Dr. H. Motoyama.....	12 TL
Kartalların Uçuşu: J. Krishnamurti.....	10 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	18 TL
Kendini Bilen Evren: A. Goswami.....	22 TL
Keops ve Sfenks: Georges Barbarin.....	10 TL
Kozmik Sempati: David Spangler.....	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin.....	19 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulanması: R. Eugene Davis.....	5,5 TL
Kutsal Tesvirler: J. G. Bennett.....	8,5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre.....	7 TL
Manyetizm: Ergün Arıkdal.....	9 TL
Metapsişik Terimler Sözlüğü: Ergün Arıkdal.....	10 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	8 TL

Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokalı.....	9 TL
Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar: G.I.Gurdjieff.....	18 TL
Ölüm Sonrası: Colin Wilson.....	22 TL
Övelem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz.....	19 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	9 TL
Pozitif Yaşam: Ergün Arıkdal.....	19 TL
PsikoRegresyon: Dr. Francesca Rossetti.....	11 TL
Psikosentez: Will Parfitt.....	10,5 TL
Ruhsal Alemin Işığı: Silver Birch.....	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkânları: A. Pauchard.....	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Hayatın Değişimi/ Metamorföz: Rudolf Steiner.....	8 TL
Ruhsallık Üzerine Denemeler: Ergün Arıkdal.....	8 TL
Rüyalar: Sevdâ Yücesoy.....	15 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri•	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard.....	7 TL
"Suur" Gerçeğin Araştırılması: P. D. Ouspensky.....	7,5 TL
Şakra Teorileri: Dr. Hiroshi Motoyama.....	16 TL
Tanrıların ve İnsanların Savaşları: Zecharia Sitchin.....	20 TL
Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.....	20 TL
Tekrar Doğuş 1. Cilt.....	12 TL
Tekrar Doğuş 2. Cilt.....	13 TL
Tekrar Doğuş 3. Cilt.....	13 TL
Tüm Yönleriyle Medyomluk: Ergün Arıkdal.....	11 TL
Umut Habercileri: Paola Giovetti.....	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski.....	9 TL
Uzaylı Dostlarımız: Howard Menger.....	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar: John Willner.....	22 TL
Vazife: Dr. Bedri Ruhselman-Ergün Arıkdal.....	9 TL
Vizüalizasyon: Ursula Markham.....	10 TL
Yaşamın Amacı-Kendini Bilmek: E. Arıkdal.....	13 TL
Yay ile Ok Atış Sanatında Zen: E. Herrigel.....	5,5 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett.....	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölüme Yakın Deneyimler: P.M.H. Atwater.....	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner.....	13 TL
Yüce Benliğin Bilgeliği: Paul Brunton.....	13 TL
Zaman Başlatken: Zecharia Sitchin.....	20 TL

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanır).....	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık).....	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci).....	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık).....	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı: Murry Hope</i>	12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa: Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl</i> ..	15 TL
<i>Cesur Ruhlar: Robert Schwartz</i>	18 TL
<i>Çılgın Sarkaç: İtzhak Bentov</i>	18 TL
<i>Diya ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle</i>	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup: Elia Wise</i>	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı: Judith Stanton, Pat Rodegast</i>	18,5 TL
<i>Göksel ve Yerel Işıklar: Wilton Kullmann</i>	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer: Zeynep Camat</i>	14 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham</i>	11 TL
<i>Işığın Elleri: Barbara Ann Brennan</i>	23 TL
<i>Kainatın Masalı: Zeynep Zahal Camat</i>	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom</i>	13 TL
<i>Kazalderili Bilgeligi: Timothy Frecke</i>	11 TL
<i>Küçük mucizeler: Judith Leventhal</i>	11 TL
<i>Koruyucu Meleğinizin Konuşuyor: Jonathan Cainer</i>	12 TL
<i>Koşulsuz Mutluluk: H. R. Cushnir</i>	12 TL
<i>Mandala: Helga Fiala</i>	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz</i>	16 TL
<i>Mong: Hendrick Vannek</i>	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi: Robin Norwood</i>	14 TL
<i>Seçtiğin Yaşam Seninindir: Barbara Sher</i>	14 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>	
<i>Kırmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall</i>	19 TL
<i>Strese Son!: Alix Kirsta</i>	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati</i>	18,5 TL
<i>Zararlı Işıklardan Korunma: W. Kullmann</i>	11 TL

Ege Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği: Jonathan Drake</i>	17 TL
<i>Batık Kıta Mu'nun Çocukları: James Churchward</i>	17 TL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol: David Tame</i>	16 TL
<i>Bilinmeyen Jung: Stephan A. Hoeller</i>	15 TL
<i>Bitmemiş Senfoniler: Rosemary Brown</i>	12 TL
<i>Çocuklara Ö: Saygı ve Değerleri Öğretmenin</i>	
<i>100 Yolu: D. Loomans-J. Loomans</i>	19 TL
<i>Frodo'nun Arayışı: Robert Ellwood</i>	15 TL
<i>Geleceğe Ait Kitle Rüyaları: H. Wambach</i>	16 TL
<i>Geleceğin Psikolojisi: Stanislav Grof</i>	18 TL
<i>İmgelenin İyileştirici Gücü: M. L. Rossman</i>	16 TL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji: Papus</i>	10 TL
<i>İyileşmenin Simyası: Dr. Edward-C. Whitmont</i>	16 TL
<i>Kabile Geri Dönüşü: Janet Cunningham</i>	15 TL
<i>Kalbin Dili: Dr. Paula M. Reeves</i>	15 TL
<i>Kaos: John Briggs-F. David Peat</i>	15 TL
<i>Kayıp Kıta Mu: James Churchward</i>	19 TL
<i>Kendi Kendine Telkin: Emile Coue</i>	14 TL
<i>Kutsal Evrim: Edouard Schure</i>	15 TL
<i>Masal Dağı'nın Sırrı: James Churchward</i>	10 TL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri: W. Budge</i>	12 TL
<i>Mısırların Kökeni: A. Le Plongeon</i>	14 TL
<i>Nehrin İki Yakası: Gündüz Öğüt</i>	12 TL
<i>New Age (Yeni Çağ): Lorna St. Aubyn</i>	10 TL
<i>Perilerin Gerçek Dünyası: Dora Van Gelder</i>	12 TL
<i>Psikoyolculuk: John Perkins</i>	10 TL
<i>Psikik Arkeoloji: Stephan A. Schwartz</i>	16 TL
<i>Psikik Korunma: Fadime Emir</i>	15 TL
<i>Psikik Şifacılık: Alfred Stelter</i>	18 TL
<i>Ruhların Yolculuğu: Michael Newton</i>	18 TL
<i>Ruhsal Şifa: Dora Kunz</i>	16 TL
<i>Rüyalarınızdan Yararlanın: G. Öğüt</i>	14 TL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları: F. Sills</i>	15 TL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>	
<i>İçin Öneriler: P. Brunton</i>	10 TL
<i>Şafağın Getirenler: Gündüz Öğüt</i>	12 TL
<i>Şakvalar ve Enerji Alanları: D. G. Kunz</i>	15 TL
<i>Tüm Yönleriyle Reiki: Walter Lübeck,</i>	
<i>Frank Arjava Petteer, William Lee Rand</i>	17 TL
<i>Uyanış: Charles T. Tart</i>	18 TL
<i>Yanıbaşımızdaki Bilgelik:</i>	
<i>Dr. Rachel Naomi Remen</i>	15 TL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi: R. Sheldrake</i>	17 TL
<i>Yönlendirmeli Gevşeme Uygulaması</i>	
<i>Audio CD: Resat Güncer</i>	15 TL
<i>Zamanda Yolculuk: J. H. Brennan</i>	12 TL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>	
<i>Gevşeme Teknikleri: Resat Güncer</i>	13 TL

Kozmos Yayınları Fiyat Listesi

<i>Sakin Zihne Ulaşmak: Robert Ellwood</i>	10 TL
<i>Güç Noktalarınızı Keşfedin: K. S. Davis</i>	10 TL
<i>Kendi Kendine Gevşeme: Karl O. Steober</i>	10 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Akaşık Kayıtlar

Rudolf Steiner

Okunduğunda insanı şaşkınlığa sürükleyecek olan bu kitap, bizi yakın geçmişten uzak geçmişe doğru spiritüel bir yolculuğa çıkarıyor.

Bu, kitap olmaktan çok, "Spiritüel bir Plan", geçmişin kayıtları, geleceğin planıdır. Bilimsel dünyanın basamaklarını çıkacak olan okuyucu, Dünya'mızın popülasyonunda meydana gelmiş olan değişimleri anlayabileceği bir kapıyı da aralayacak.

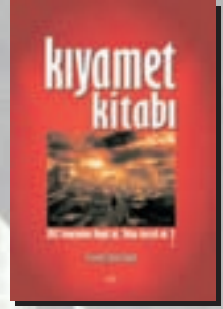
272 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Kıyamet Kitabı

Zeynep Zahal Camat

Doğasında şiddet ve acımasızlık olan bir evrende yaşadığımızı ve er ya da geç kozmik bir felakete maruz kalacağımızı biliyor muydunuz? Sakin bir üyesi olduğumuz bu cadı kazanında galaksilerin çarpışması, yıldızların patlaması, karadeliklerin ağlarına düşen ne varsa yutması, göktaşlarıyla kuyruklu yıldızların gezegenlere çarpması doğal döngünün parçalarıdır. Yani Dünya'mız'ın, cehennemin kapılarını ardına kadar açmaya yetecek ve insanoğlu için kesinlikle ölümcül olacak bu kozmik olaylardan herhangi biriyle eninde sonunda karşı karşıya gelmesi kaçınılmazdır.

260 sayfa, Meta Yayınları

Sadıklar Planı - Ruhsal Tebliğler

Ruhsal tebliğlerden meydana gelen bu külliyyat, kendilerini Sadıklar Planı adı ile tanıtan, çok buutlu Ruhsal Vazifeliler Birliği tarafından, insanların gelişimi için tebliğ edilmiştir. Göksel-ruhsal eğitim süreklidir. Her zaman ve mekanın icaplarına göre söylenecek yazdırılan bir bilgi akışı, tekamüle yönelmiş şuur ve maksatlı bir tesir akımı ve bilgilendirici vardır. Ruhsal İdare Mekanizması'nın yere düşen gölgesi Sadıklar Planı'nın aktardığı tebliğler, makul vicdan gerçekliğini insanlara açıklamaktadır.

735 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Ruhların Kaderi

Michael Newton

Sizden hiçbir farkı olmayan 67 kişi *Ruhların Kaderi*'nde Dr. Newton'un spiritüel ipnoterapi çalışmaları aracılığıyla hayatlar arası hayatlarına uzanıyorlar. Dr. Newton'un ötealem üzerindeki araştırmaları üzerine yazılmış olan bu çalışma hem konuyla ilk kez karşılaşacaklar için hem de yazarın ilk kitabı *Ruhların Yolculuğu*'nu okumuş olanlar için hazırlanmıştır.

Ege Meta Yayınları

